

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Het nieuwe jaar is al weer aardig op streek. De kerststal en kerstballen staan weer op zolder. De schaatsen staan klaar.

Hierbij de eerste krant van 2014. We kijken weer ruim 50 jaar terug. De geschiedenis van de Vaart en zijn zijstraten.

Op verzoek in deze krant de namen van onze abonnees. Het zijn er inmiddels 93.

Als jullie ons de verhalen blijven vertellen, of de foto's blijven opsturen, dan zorgen wij dat het in de krant komt!

Dit keer een persoonlijk verhaal van Grea Cozijn JL20. En hoe het verder gegaan is met Bart van Ulden JL34.

En een vooraankondiging van een verhaal over de Vaart en de Bakker Korffstraat door Gert-Jan Onvlee, Maresingel 1.

Reageren?

Stuur een mail naar hans-vanulden@gmail.com.

Veel plezier met de krant!

Ilse en Hans

Van de Singel naar de Vaart — Gert-Jan Onvlee

De Maresingel in 1954, gezien vanuit de Maresingel nummer één.

Met broer Kees steppen op de Beestenmarkt...

Ik geniet nu al weer een half jaartje van de krant, die als "De Vaart en zijn zijstraten" met grote regelmaat digitaal wordt bezorgd.

Dankzij Hans en Ilse. Leuke verhalen, mooie nostalgische foto's. Ik hou er wel van. En naarmate de haartjes nog wat grijzer worden steeds meer, zo lijkt het wel.

Herkenbaar? Zou best kunnen. Voordat anderen het in mijn plaats gaan roepen: nee, de Vaart is niet helemaal mijn buurt. Ik ben van de Maresingel. Van de Maresingel nummer één, om precies te zijn. En die singel is nu eenmaal net geen zijstraat van de Vaart. Neemt niet weg dat er juist in dat Haarlemmertrekvaart-deel van Leiden een aardig stuk van mijn jeugd ligt.

Voorlopig alleen wat foto's. Het verhaal komt de volgende keer!

De schrijver op de fiets, op de achtergrond de LBF en natuurlijk de 'Lichtfabriek'.

Onze abonnees

Ad van Slingerland
 Ada Borgman-de Graaf
 Andries van der Waals
 Anneke Hogeboom
 Annie de Jong
 Arie van Duijvenbode
 Bart Mark
 Ben Cozijn
 Bram de Vriend
 Carla Segaar,
 Cock de Vriend
 Connie Nieboer
 Corrie Cornelisse
 Corrie Sinteur
 Corry Franke
 Dick van Duijvenbode
 Elly Delfos
 Erik Diks
 fam. van der Gaag JL11
 Frans Prins
 Frans van Ulden
 Fred Devilee
 Gé Lovink
 Gert-Jan Onvlee
 Grea Cozijn
 Han Prins
 Hannie Wiedijk
 Hans Blansjaar
 Hans Guldemon
 Hans Ruiten
 Hans van Duijvenbode
 Hans van Ulden
 Henk Borgman
 Henk Noppen
 Herman Choufoer
 Herman Perquin
 Ilse Franke

Het verhaal van Grea Cozijn — JL 20

Herinneringen, vriendschap en een persoonlijke noot van Grea Cozijn, die tot 1973 in de Jan Lievensstraat nr. 20 woonde.

Herinneringen:

De Jan Lievensstraat was in de jaren 50 nog een doodlopende straat, met daar achter het weiland met de koeien die er nog graasden en met hooguit twee auto's, die waren van mijnheer de Graaf en mijnheer Antoni, beiden werkten als vertegenwoordiger bij Rademakers (van de hopjes).

Als zij aan kwamen rijden, renden we als kind naar ze toe, hielden ons jurkje op en kregen dan heel veel hopjes in onze schoot geworpen, dat was zo aardig. Ik weet nog dat er een koe was losgebroken die vervolgens de straat in kwam en Halt hield in de tuin van de familie de Graaf. Ze stond met haar voorpoten op de vensterbank naar binnen te kijken. Mevr. de Graaf was daar erg van geschrokken.

Wat konden we heerlijk spelen in de straat. Dan was het tollentijd of springtouwtijd en dan deed elk kind dat ook op dat moment. Als het knikkertijd was werden de knikkers tevoorschijn gehaald. Mijn neefje Frans van Ulden was erg goed in knikkeren. We hadden dan een zelfgemaakt knikkerhuisje van een oude schoenendoos met luikjes er in. Meestal verloor ik dan bijna al mijn knikkers, ook na de opkommers, (zoals je dat noemde). Dan kreeg je de helft terug van wat je verloren had en ging ik met mijn bijna lege zak naar huis. Maar ik zat daar niet mee, kwam wel weer aan nieuwe knikkers.

Mijn broer Ben had een schoenendoos vol met kleine beukies, wel 500 of meer, maar dat werd bewaakt op zijn kamer en ik had het hart niet om ze te pikken want hij was mijn grote broer en 6 jaar ouder.

We hadden conservenblikjes met touwtjes er aan. Daar liep je dan op totdat de blikjes plat werden en je een smak maakte.

Belletje trekken deden we ook graag, dan renden we langs een rij huizen en vlogen bij To Henzing de hoek om. Van daar uit keken we

stiekem om het hoekje en zagen al die deuren open gaan. Dat was de kick!

Ik zou de kinderen van nu zo'n fijne rustige speelstraat gunnen. Wij vonden dat toen heel gewoon.

Als 's avonds de lantaarns aan gingen was dat het sein dat we naar huis moesten. Dat vergaten we nog wel eens.

Er werd ook geplaagd en geruzied. Dat hoorde erbij. Wat dat betreft is zo'n straat al een kleine maatschappij waarin je je toch moet zien te handhaven.

Mieke van Strien, mocht je dit lezen, dan zeg ik bij deze sorry. Sor-

Dhr. en mw. Cozijn voor hun huis JL20 op de dag van vertrek naar het Robijnhof.

ry, want jij bent wel een beetje teveel geplaagd. Ik hobbelde wat mee en was eigenlijk bang zelf geplaagd te worden. Je was zo'n leuk en lief meisje. Kinderen konden in die tijd ook al hard zijn voor elkaar. Toen we ouder werden ging dit over en kwam je gewoon op onze feestjes en was dat geplaag gelukkig voorbij.

Ik vraag me wel eens af wat er van al die kinderen van toen geworden is. Mieke van der Berg en haar broer Adrie. Mieke van Strien, Carla Segaar, Marga - haar zus, Corrie Cornelisse. Met mijn neven van Ulden heb ik nog een goed contact. Dus van hen weet ik hoe het ze ver-

Ineke Hogeboom
 Ingred van Strien
 Jan Los
 Jan-Willem Doorewaard
 Janneke Brugman
 Jannie Guerin
 John Melman
 Joke Lovink
 Joke van Zuilen
 Joop Noppen
 Jory van Sjdijn
 Kees Waasdorp
 Koos Cornelisse
 Koos Goddijn
 Lavinia Sinteur
 Lenie Kriek,
 Lenie van Duuren
 Leo Diks
 Leo Redel
 Leo Steinmetz
 Linda Dool
 Loes van Slingerland
 Marga Segaar
 Marja Kramer
 Mieke van den Berg
 Mieke van Strien
 Mieke Waasdorp
 Nico de Vriend
 Nico Noppen
 Nico van der Boon
 Nico Waasdorp
 Peter Heuseveldt
 Peter Melman
 Pierre Sinteur
 Raghild Dool
 Remco Zandbergen
 Ria Lovink
 Ria Schreuder

gaan is. De vijf jongens van van Ulden, die al zo jong hun moeder moesten missen en goed terecht zijn gekomen. Helaas zijn Bart en Ben als zestigers veel te jong overleden. Truus Los en haar broer Jan.

Van Milou (sje) zoals we haar toen noemde en van Anja Koet heb ik begrepen dat ze overleden zijn. Eigenlijk ook veel te jong en er waren nog veel meer kinderen in de straat.....

Corrie had zo'n fijne schommel in de schuur hangen. Daar mocht ik op schommelen. Ik liep een keer door de keuken en zag daar een schaal balkenbrij staan. Ik had dat nog nooit geproefd en heb er toen

een beetje veel om allemaal op te schrijven. Dus ik laat het even hierbij.

Vriendschap

Toen ik drie jaar was speelde ik al met mijn poppenwagentje samen met Elly Delfos, die aan de overkant woonde op nr. 19.

We bleven vriendinnetjes tot Elly 11 werd en haar ouders gingen scheiden en Elly en haar broertjes verhuisden naar de Hooigracht, tot groot verdriet van ons beiden.

In die tijd was scheiden nog een "zonde". Er werd over gekletst en geroddeld. Het werd veroordeeld in ons straatje. De saamhorigheid van de oorlog was voorbij. Ieder moest

Knikkeren vóór JL18 met Frans van Ulden, Grea Cozijn en Truus en Jan Los

hapjes uit gegeten. Ik denk dat haar moeder dat wel gezien moet hebben, maar ze heeft er heel aardig nooit iets over gezegd. Op woensdag middag mochten we bij mevr. Segaar naar de toen nog zwart /wit tv kijken. Zij waren de eersten in de straat. Dan kregen we een snoepje en wat te drinken en keken naar Tante Hanny en Dappere Dodo. Daar was zij altijd heel hartelijk in. Hoe meer kinderen hoe leuker. De tenten die we bouwden aan de hekjes, met een oud kleed, stenen en knijpers. Eigenlijk heb ik nog zoveel meer herinneringen maar dat wordt wel

zijn leven weer opbouwen en koos voor zichzelf.

Maar de gordijnen waren in ons straatje altijd in beweging. Er was een grote sociale controle die soms erg benauwend kon zijn.

Elly en ik hebben onze vriendschap altijd vastgehouden. Met een paar jaar er tussen toen we elkaar uit het oog verloren waren.

We zijn volgend jaar 65 jaar vriendinnen en dat is toch best bijzonder. Elly en ik gaan zo'n één keer in de twee, drie jaar naar onze oude straat en lopen er dan doorheen. Herinneringen ophalend en nog precies wetend waar wie heeft gewoond. Soms, als er een deur open gaat, verwacht je

Riet Karreman
 Rik Borgman
 Rineke Guldemon
 Rita Vrouwenfelder
 Ron Sinteur
 Ruud de Groot
 Steven van den Berg
 Suze Pracht
 Thea Goddijn
 Tiny Mark
 Ton Prins
 Ton van der Born
 Ton van Noort
 Truus Los
 Willem Postma
 Wilma Sinteur
 Wim Burgy
 Wim van Ulden

een bekende te zien, maar de realiteit is natuurlijk dat niemand van toen er nog woont. Behalve de familie Los, die toen in het huis van de fam. Delfos is komen wonen. Ik zou nog heel graag eens een keertje in mijn oude huis willen kijken, ook al ziet het er nu heel anders uit. Mijn ouders hebben er 42 jaar gewoond en ik begrijp best dat ik een volkomen vreemde ben voor de mensen die er nu wonen. Dus ik vraag dat maar niet. Wel viel het me op dat de huizen er allemaal zo goed onderhouden uit zien.

Persoonlijke noot:

Mijn ouders zijn in 1980 verhuisd naar een aanleunwoning in Leiden. Mijn vader is in 1982 op 75-jarige leeftijd overleden en mijn moeder 11 jaar later op 78 jarige leeftijd. Mijn vader ging met heel veel moeite weg uit zijn vertrouwde huis. Zelf ben ik op mijn 23-ste verhuisd naar kamers op het Rapenburg in het oude huis van Dr. Gans. Daar heb ik mijn grote liefde Roel ontmoet. Na drie jaar zijn we verhuisd naar een heel knus huisje op de Voldersgracht en daar hebben we 7 jaar gewoond. Daarna zijn we met onze 2 toen nog kleine dochttertjes,

Roos en Iris verhuisd naar Houten in de buurt van Utrecht. We wonen er nu al 30 jaar. Hoewel het in Houten prima wonen is, ook onze kinderen hebben hier veilig kunnen spelen, is Leiden altijd blijven trekken en mijn stad gebleven. Ik moet er af en toe naar toe, zeker met drie oktober, of naar de markt etc. Mijn broer Ben en zijn vrouw Lia, mijn zus (je) Anne en haar zoon en dochter wonen ook allemaal in Leiden, dus ik kom er nog vaak. We zijn gelukkig allemaal gezond en voelen ons nog jong. Maar wat is die tijd snel gegaan!

Dit waren zo mijn gedachten over onze buurt en over mijn jeugd in de Jan Lievensstraat in het bijzonder. Het leek me leuk om er een wat persoonlijk stukje erbij te schrijven. Ik hoop dat dit navolging krijgt want ik ben heel erg benieuwd hoe het jullie verder is vergaan. misschien vindt het navolging. Hans en Ilse en iedereen wie dit leest en mij nog kent vanuit Houten alle goeds voor het nieuwe jaar toegewenst.

Reageren???

Mail naar :

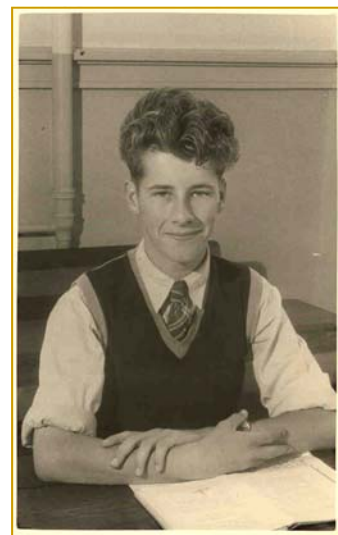
hansvanulden@gmail.com

Bart van Ulden JL 34

Geboren op 10 oktober 1938 in de Jan Lievensstraat. Oudste zoon van Wim van Ulden en Cisca Cozijn. Broer van Ben, Wim, Frans en Hans. Ging als kleuter naar de Montessori-kleuterschool aan de Haarlemmerstraat. Hierna naar de Parochiale Jongensschool in de Caeciliastraat en vervolgens naar de Mulo aan het Vrouwenkerkhof. Zijn eerste baan was loket-beambte in het Postkantoor aan de Breestraat. Kort daarna werkte Bart bij de gemeentelijke accountantsdienst van Leiden. Op 23 januari 1962 getrouwd met Netty Balfoort uit Voorschoten. Woonde aan het begin van hun trouwen in bij een oudere dame in de Genestetstraat in Leiden. Na de geboorte van Ka-

rin verhuisde het gezin naar de bovenverdieping van het ouderlijk huis aan de Papelaan West in Voorschoten. Daarna weer terug naar Leiden, naar een nieuwbouwflat aan de Corantijnstraat. Het gezin, met inmiddels drie kinderen Karin, Bart en Heleen, heeft daar lange tijd gewoond. Door avondstudie (spd 1 & 2) in combinatie met een baan als controller bij de Nederlandse Ziekenfondsraad uiteindelijk in Woerden beland. Aan het einde van zijn werkzame leven was Bart directeur van een ziekenfonds. Na een fusie gevolg door een uitkoopregeling met vervroegd pensioen en samen met Netty verhuisden zij naar het mooie dorp Warnsveld vlakbij Zutphen. Inmiddels opa van 7 kleinkinderen.

Bart werd begin oktober 2002 geveld door een niet te behandelen ernstige hersenaandoening. Na een kort maar hevig ziekbed is Bart op 28 januari 2003 op 64 jarige leeftijd in Warnsveld overleden.

*Schoolfoto Titus Brandsma MULO
 Leiden*

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de
redactie

*Joop Degen.
Menig badkamertje
in de buurt is door hem
in de jaren 60/70 bete-
geld. Joop woonde met
zijn vrouw en kinderen
in de FvM op nummer
27 en was nog één van
de laatste daar nog uit
die tijd wonende buurt-
kinderen.*

*Joop de tegelzetter werd
later conciërge op een
school in de Merenwijk.*

*Joop is op 4 juni 2013
overleden aan een op
het eerste gezicht on-
schuldige bacteriële in-
fectie aan zijn voet. La-
ter bleek het minder
onschuldig te zijn en
leidde het tot ernstig
hartfalen.*

*Met Joop zijn opnieuw
heel veel verhalen voor-
goed de doofpot inge-
gaan.*

*Joop kende de buurt en
de buurt kende Joop.
Joop is 68 jaar gewor-
den.*

Van de Singel naar de Vaart — Gert-Jan Onvlee

De Maresingel nummer één dus. Voor de al iets oudere kenners onder ons: dat was dat huis dat zo'n beetje naast slagerij Van de Meij stond, met dat blauwe hek(je) eromheen en vooral met die wilde stroken klimop er tegenaan. Klimop die een keer na een fikse bries van klimop tot 'Valaf' was geworden, waardoor de singel een aardige tijd onbegaanbaar was. Maar dat is weer een heel ander verhaal. Het huis mocht dan tot groot verdriet van mijn moeder in de jaren zestig onbewoonbaar zijn verklaard, voor opgroeiende jongetjes vormde dat bord boven de voordeur geen enkel probleem. Toen ik er op mijn achttiende vertrok en naar Leiderdorp verhuisde (het huis ging worden gesloopt, de Renaultgarage van de ELAM had een showroom nodig; maar ook niet lang – zo bleek niet veel later – werd ik daar bepaald niet vrolijk van. Natuurlijk: in de Lokhorst in Leiderdorp was het allemaal veel luxer. Kwam er opeens wel warm water uit de kraan, was er zelfs een bad met een douche, dus alles wat in die tijd al lang hoorde. Maar het was geen Maresingel. Een huis met uitzicht op de 'Lichtfabriek' (dan moest ik wel mijn best doen), maar vooral op Clos & Leembruggen, aan de overkant van het water. Je kan dan als jongetje natuurlijk niet weten dat je veel later met het Leidsch Dagblad nog

Hoek Maresingel en de Vaart

eens in de voormalige spinnerij van dat bedrijf zal belanden, dat dan 'Nieuwe Energie' heet. Uitzicht ook op de Leidsche Broodfabriek. De LBF. Vaak geweest, vaak langsgelopen. Want dat paadje tussen fabriek en water was de kortste weg naar Molen De Valk. Maar vooral naar de Beestenmarkt. Daar wilde je als kind echt niet ontbreken als de boeren, buitenlui en vooral de beesten zich daar verzamelden. Een huis aan de Singel ook waar je, als je je al eens verveelde, 's zomers uren naar buiten kon kijken en de Duitse nummerborden telde. Want, jawel: de singel was toen nog opgenomen in de doorgaande route, van Duitsland naar Katwijk. Hoe vertel ik het mijn kinderen! Nou, doe maar niet – je wil toch serieus worden genomen, niet waar?

Maar goed, terug naar de buurt waar het wel over gaat. En over de

weg er naar toe. Een weg die – als je tenminste voor de Haarlemmertrekvaar koos, en niet voor de route via het Slachthuis – via Warring de eierboer voerde. Daar woonde een vriendje, Hans. En dus waren we daar vaak te vinden. In de zaak, in de woning. En daar ga je dan vakantiewerken als het zomer is en je geld wilt verdienen. Met de Mercedes naar de kippenboeren. Barneveld. Ederveen. En ik mocht de eieren inladen. Mocht, inderdaad, Want wat twee weken moest gaan duren en een hoop centjes (alles is relatief) moest gaan opleveren, nam uiteindelijk maar één dag in beslag. Beter gezegd, één ritje naar Ederveen. Wat stroomt er toch een hoop struif over de grond als je niet handig bent met die steekkarretjes. Het karretje kwam nog wel mijn kant op, die twee kisten vol met eieren niet. Die duikelden de andere kant op. Daar sta je dan. Met een baas die even is vergeten dat-ie gelovig is én met een hoogst opgelaten gemoed. Om daarna toch gauw een half uur bezig te zijn met het opdweilen en in emmertjes uitknippen van al het eigeel. Want weggooien, dat doe je niet. Ook niet als de eieren er niet meer zijn. Eenmaal terug in Leiden is het oordeel direct definitief: 'Ga maar lekker wat anders doen...'

Een ander vriendje op weg naar de Vaart: Dries. Dries van der Laan, zoon van de kruidenier in de Raamstraat. Op het hoekje. Dries, de eerste en dus enige echte Rubberen Robbie. Een act waar hij mee moest stoppen, want dat paste niet bij zijn 'status' van student en leraar. Leraar Frans, als ik het goed heb. Best knap dat hij zich zo aardigst had ontwikkeld. Want op basis van zijn voedingspatroon mocht dat niet worden verwacht. Dat was toch tamelijk eenzijdig, bij vlagen. Alweer boontjes ma? Ja jongen, alweer boontjes. Dat kon al gauw een maandje doorgaan, want een miskoop in de zaak moest natuurlijk wel gewoon zelf worden weggewerkt. Als je de oorlog nog hebt meegeemaakt, ben je niet van het weggooien. Tulpenbollen of wat oudere boontjes – ik had dezelfde keuze gemaakt. Maar, niet altijd even leuk voor Dries natuurlijk.

De Pasteurstraat waar de ons bekende Ilse zelf ook terecht kwam. Met

die man van haar waar ik nog steeds mee voetbal en die me ook abonnee van deze digitale krant heeft gemaakt. Best grappig om te merken dat een geboren en getogen Loosduiner meer weet van die Leidse buurt dan een geboren Leenaar. De Pasteurstraat dus, dezelfde straat waar ook Joop Voskuil een hele tijd te vinden was. Mijn baas bij de IBB Kondor. Als bestuurslid van Unitas Leiden, een voetbalclubje waar mijn vader voorzitter van was, was hij bereid geweest om mij op de afdeling loonadministratie een kans te geven. Onder zijn leiding. Ik vermoed dat er nu nog steeds verwarde mensen rondlopen die zich afvragen hoe dat toen precies zat met hun salaris. Niet goed, in ieder geval. Nee, het was mijn fort niet. Niet zo rampzalig als mijn dagje bij Warring, maar veel scheelde het niet. Het duurde alleen een paar maanden langer. Ben ik even blij dat woordjes achter elkaar zetten wel bleek te lukken en dat er wat lokale kranten in Leiden interesse hadden in mijn persoontje...

We naderen nu het centrum van de buurt. Daar is de speeltuin. Speeltuin Groenoord. In mijn herinnering de ideale speeltuin. Zal in de loop der jaren wel steeds mooier zijn geworden. De speeltuin uit de jaren vijftig, zestig was waarschijnlijk een verzameling van gras, modder en wat leuke speeldingetjes. Mij altijd bijgebleven: de 'Jazz'. Of schrijf je dat anders? Ongelooflijk welke hoogtes je met een aantal jongens en meiden (zij vooral, wat schreeuwden die leuk) kon bereiken. Ook hier later dat gevoel van teleurstelling. Als je weer eens door de wijk fietst. Eerst constateren dat er allemaal stenen liggen, daarna merken dat de speeltuin helemaal is verwijderd. Ach ja, zo is het met al die korfbalverenigingen uit al die (Leidse) kwartieren uiteindelijk ook gegaan. Ja, en als je bij de speeltuin bent, kom je toch ook al aardig dicht in de buurt van het spoor. Nou

Voorafgegaan door trommelslagers gaan de kinderen van "Groenoord" voor een aantrekkelijke vakantiebezigheid in optocht naar de speeltuin "Westerkwartier", waar ze zich uitstekend kunnen vermaken. 's Morgens werd aan een grote groep deelnemende jongens en meisjes bij het standbeeld van P.A. van der Werff de geschiedenis van Leidens ontzet verteld.

Foto N. v.d. Horst, 3 juli 1949

ja, hemelsbreed zeker. De Willem de Zwijgerlaan in die tijd? Nooit van gehoord. De inmiddels alweer gesloopte flats aan die laan, de Groenordhallen, waar heb je het over? Nee, we hebben het hier over natuur. Over spannend. Over een weilandachtige omgeving waar nog wat te ontdekken valt. Maar niet alleen maar leuk. Niet iedereen vond het aangenaam dat je daar als jongen van de Singel op ontdekkingsreis ging. Dus moest er af en toe hard worden gerend.

Nee, nu niet direct denken aan dat terrein achter het spoor. Dat plein, beter gezegd. Nog specifiek, dat Trekvaartplein. Natuurlijk, uitkijken was het motto. Woonwagenbewoners, zo had je van huis meegekregen, ze zijn toch een beetje anders. Geen ruzie mee maken. Heb ik nooit gedaan. Sterker nog,

schopgebied. Daar wel. En het gebeurde maar zelden dat je geen glas en andere troep voor je doel vond waar je liever niet in of op wilde duiken. Zoals het weer veel later (jawel, we hakketakken er lustig op los) ook niet altijd pais en vree was als je bij het naburige Unicum tegen een tennisbal aan sloeg. Een andere cultuur werd je dan vredelievend voorgehouden. En ach wat, waarom ook niet.

Maar, terug naar de Vaart, naar de buurt. Naar de Frans van Mierrisstraat. Of was het de Jan Lievensstraat (in deze krant altijd met JL aangeduid). Nee, ik denk toch de FM. Een vraag waar ik bij de lezers van dit blad vast het antwoord ga vinden. Want het gaat in dit geval om Toos van Es. Nee, geen rare dingen denken. Onschuldig dat het was, tot en met! Maar blijkbaar wel een indruk die indrukwekkend ge-

Maresingel 1. Schoolkinderen in een feestelijke optocht naar?? In de deuropening mw. Onvlee. Het linkerdeel van de bebouwing met het hek is samen met de zes huisjes rechts daarvan in de jaren 50 weggebroken voor de ELAM-showroom.

ben later met een aantal kampers beste vrienden geworden. Maar toen. Toen werd er nooit bij verteld hoe je je precies moest gedragen, ook niet als je met je eigen voetbalcluppie (ASC, ik ben een naar Oegstgeest uitgeweken Leienaar) tegen Lugdunum moest spelen. Dat veld lag toch echt op het 'kamp'. En hoe je het ook bekeek: een best wel dreigende omgeving. En een omgeving waar je op je tellen moest passen. Niet omdat die jongens beter waren (waren ze vaak wel). Maar vanwege de ondergrond. Als keeper hoefde je in de regel voor een wedstrijd nooit op zoek te gaan naar narigheid in je straf-

noeg is om op dit moment te verschijnen. Er gaat een laatje open – zeggen we tegenwoordig, nadat Maarten van Rossum ons op dat fenomeen heeft gewezen. Het gaat om een 3 Oktoberfeest. Jaren zestig, kan niet anders. Ik verdenk mezelf er van dat ik toen als jochie van nog niet zo oud zelfs het reuzenrad heb bezocht. Heb aangedurfd, want dat is best knap voor iemand die nu toen ook al ernstig met een fikse vorm van hoogtevrees te kampen had. Een mooie, onschuldige herinnering. En niet alleen omdat ik toen ook weer veilig uit dat rad ben gekomen dat – zo staat me bij –

wel heel dicht tegen de LBF aan was opgebouwd.

De allermooiste herinnering aan de buurt, waardoor ik er nog steeds regelmatig doorheen fiets en de sfeer opsnuif, is echter een andere. Dan heb ik het over Ome Teun! Nee, het was geen echte oom die daar in de Bakker Korffstraat woonde. Het was een huisvriend van mijn ouders. Ook bestuurslid van dat ooit als AZL begonnen Unitas Leiden. En, niet onbelangrijk voor het verhaal, door een progressieve oogziekte betrekkelijk jong blind geworden. Best een toestand voor iemand die zijn ogen daarvoor heel aardig kon gebruiken, hij was tot op dat moment technisch tekenaar. Maar Teun Vonk ging er ontzettend goed mee om. Zeurde niet, bleef lachen en was oprecht gelukkig en gezellig als je weer eens langs kwam. Dat bleef dus een huisvriend van je vader waar je als zoon van je vader langs bleef gaan, ook lang nadat je de ouderlijke woning had verlaten. Voor een praatje, voor een glaasje sherry (jawel, het is echt al een tijdje terug). Maar ook een niet echte oom die je mee op pad nam naar eigen verjaardagen. Als hij tenminste niet met mijn vader (hand op de linkerschouder en gaan) door Leiden struinde. Op zoek naar leuke dingen, of naar obstakels. Want dat moest als bestuurslid van de Leidse Blindenbond. Mooi, leuk en gezellig. En soms ook wonderbaarlijk. Want, wie maakt het mee dat hij zijn auto over de Amsterdamse grach-

ten stuurt en dat er naast hem een blinde copiloot duidelijk maakt dat je hier links, daar weer links en dan direct rechtsaf moet. Dat dat dan ook nog allemaal klopt. Zoals het ook klopt als je naast je hoort dat dat huis waar je nu langs rijdt echt heel erg mooi is?!

Het is al weer een hele tijd terug. Maar het blijft apart en is heel erg mooi om aan terug te denken. Zoals de hele Vaart dat is. Misschien dat ik daarom inderdaad nog altijd bijna elke maand nog wel een keertje door die oude buurt fiets. En altijd weer dingetjes ontdek waardoor ik dat een tijdje daarna weer een keer doe...

Gert-Jan Onvlee

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

Op de foto van 4 februari 2014 dhr. en mw. Los in de deuropening van hun woning JL-19. Zij wonen daar vanaf 1957 en zijn daarmee de oudste bewoners van de straat. Met vroegere burens op nr. 17 de familie Postma en op nr. 21 de familie Heemskerk. Voor 1957 woonde op nr. 19 de familie Delfos. In 1957 gingen beide families over tot woningruil. Om precies te zijn was dat op 11 maart 1957.

Dhr. Delfos was horloge/uurwerkmaker met een werkplaats boven de huiskamer aan de achterkant van de woning. De familie Delfos vertrok samen met dochter Elly en haar broertjes naar de Hooigracht in Leiden dat gehuurd werd voor 25 gulden huur per maand.

JL-19 was een duurdere woning en moest in 1957 per maand 37 gulden en een kwartje opbrengen. In 1957 waren de heer en mw Los de jongsten van de straat. Truus(1949) en Jan (1954) kwamen in een kinderrijke buurt te wonen.

JL-19 was een huurwoning. Wilde je de woning kopen in 1957 dan was de vraagprijs 17.000 gulden. Omgerekend in euro's zou dat ruim 8000 euro zijn. Dat kon de familie Los in die tijd in de verste verte niet opbrengen dus het werd huren.

De eigenaar van de woning was Bert Schrier, van Herenmode Bert Schrier aan de Breestraat. Zelf bemoeide dhr. Schrier zich niet zo met zijn woningen en de huurders daarvan. Hij liet dat over aan de fa. van der Kleij van de Lammenschansweg.

Na het overlijden van Bert Schier werd de woning in 1977 te koop aangeboden aan de huidige bewoners voor 80.000 gulden met als eerste recht van koop. JL-19 werd in 1977 door de familie Los gekocht voor 75.000 gulden.

Elly Delfos en Grea Cozijn – 65 jaar vriendinnen – komen nog regelmatig terug in de straat !

Grea Cozijn (l) en Elly Delfos (2013) vóór het "knikkermuurtje" bij Lorist.

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Weer twee mooie verhalen uit en over de Vaart. Wonen in de jaren vijftig was indikken en opschuiven.

In de loop der jaren worden in gedachten de kamers steeds groter. Dan is het wel schrikken als je weer eens in de JL bent en kan zien hoe "groot" die kamers in werkelijkheid waren.

We zijn op bezoek geweest bij Ton van der Born. Ton en zijn vrouw wonen in Leiderdorp. Weer veel verhalen gehoord over de buurt. Niet zo vreemd als je bedenkt dat Ton ons jarenlang van melk heeft voorzien. Ton is later bij van Gend en Loos gaan werken.

Deze week ook gesproken met Sina Erades, de vrouw van de helaas veel te vroeg overleden Bert Erades JL27. En met Arie van der Kraan, een kleinzoon van "kleine oma" die zorgde voor de familie Erades.

Ook nog een oproep in deze krant. "Wie is dit meisje".

Kortom we hebben ons best gedaan.

Veel plezier met de krant!

Ilse & Hans

Het verhaal van Gé Lovink van 8 mei 1948 — FvM 17a

We woonden op een bovenwoning in de Frans van Mierisstraat 17a. Eerst met z'n zessen, later vanaf 1951, na het overlijden van mijn zusje Tiny, met z'n vijven. Deze bovenwoning bestond uit 2 even grote kamers (de huiskamer en een nette voorkamer), 2 slaapkamers, 1 keuken, een gang met een inbouwkast en een wc. Buiten was nog een klein balkon met een kolenhok. Onderstaande foto is de Frans van Mierisstraat 17a van nu (blauwe deur met bovenbouw). Tijdens dit schrijven stond deze woning weer te koop en was het leuk om aan de hand van de foto's op Funda weer even binnen te kijken hoe het is geworden.

Het zag er heel mooi uit. Het glas in lood en de schoorsteenmantels waren nog in takt. Ook stonden deze onderstaande foto's erop met uit-

zicht op de Jan Lievenstraat.

Mijn vader was melkboer. Eerst bracht hij melk rond in een groot gedeelte van de stad later na de sanering werd het een vaste melkwijk in de Mors. Een berg- en stallingsruimte waren er op de Pieterskerkgracht bij een uitgifte station van Menken.

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

Zaterdags en in de vakantie hielp ik mee met het rondbrengen van melk- en bijproducten.

Op zijn 64^e is mijn vader gestopt met werken en toen kreeg ik op mijn 21^e voor het eerst een vrije zaterdag. Mijn vader is in 1982 op 76 jarige leeftijd overleden.

Mijn ouders hebben altijd in de Frans van Mierisstraat 17a gewoond. Mijn moeder heeft de laatste paar jaar nog wel gewoond in Hui-ze Roomburg, omdat het op dit bovenhuis niet meer ging en is in 2001 op 90 jarige leeftijd overleden.

Als jongste uit het gezin, broer van Ria en Joke, ging ik eerst naar het Montessori Onderwijs van zuster Verona, daarna in de Ceaciliastraat naar de jongensschool van dhr. Vreeburg en ik vervolgde mijn studie op de Titus Brandsma ULO, waar toen dhr. Witteman directeur was. Op de ULO heb ik alle klassen gehad, maar werd met de Kerst weer teruggezet naar de 3e klas. De animo van leren was een beetje weg, ging zonder diploma van school en ging mijn vader helpen in de melkwijk. Ik had nog geen idee wat ik wilde worden. 's-

Avonds stonden we altijd op de hoek van de Frans van Mierisstraat te praten. Ik kwam toen in gesprek met ouwe Gert van Egmond, de straatmakerbaas, die woonde op de Haarlemmertrekvaart. Ik kon bij hem komen werken voor 50 gulden in de week. Van 's-morgens zessen tot 's-middags half vijf. Met pijn en moeite kreeg ik toestemming van mijn ouders. Het was

leuk en hard werken. Ik kreeg elke dag 10 boterhammen en een half liter melk mee. Elke ochtend naar Beverwijk. Ik heb daar 3 weken hard gewerkt en wilde meer verdienen, want andere jongens, die jonger waren kregen 80 gulden per week. Dat kon niet en ik ben toen gelijk gestopt. Ging toen weer mijn vader helpen in de melkwijk en ben vrij snel via het arbeidsbureau terecht gekomen op kantoor bij Wernink Beton. Heb toen mijn diploma 3 jarige Handelsavondschoon gehaald met vrijstelling van Middenstandsdiploma.

Dit zijn foto's van de lagere school, militaire dienst en als twintiger.

Na mijn militaire dienst in 1969 weer teruggekeerd bij Wernink. Ik werd daar Kassier en kreeg ook een stuk van de crediteurenadministratie. Omdat het toen met Wernink niet zo goed ging, ben ik gaan solliciteren bij de Gem. Leiden, afd. Soc. Werkvoorziening, die gehuisvest was in de Gabriël Met-

zustraat. Ik woonde toen nog in de F.M.17a. Daar ben ik in oktober 1971 aangenomen. Het leuke was, dat ik collega werd van Ben Boers, de man van Ilse Franke. Zelfs Frans van Ulden is later nog een tijd onze collega geweest. In die tijd dat ik daar werkte heb ik toen wel mijn praktijkdiploma Boekhouden gehaald en de Cursus MBA gevolgd. Ben bij de Gem. Dienst

Soc. Werkvoorziening op kantoor in diverse functies blijven hangen tot mijn VUT leeftijd. Wel zijn wij met ons bedrijf vaak gewisseld van locatie, ook steeds weer met een andere naam. Onze laatste naam was

DZB Leiden, gevestigd in Roomburg. Dit gaf je toch ook het gevoel, dat je niet 40 jaar in hetzelfde stoffige kantoor zat. Ik ben nu 65 jaar en woon vanaf 2004 in Oegstgeest, ben 41 jaar getrouwd met Lucia Borst, hebben een dochter van 39 en een zoon van 38 en 3 kinderen van 14, 10 en 8 jaar.

Gé Lovink

🔗 Zo af en toe komen we een foto tegen waarvan we graag willen weten wie het is. Bovenstaande foto is genomen aan het begin van de FvM. Mw. van der Born met een kind die nog niet echt aan fietsen toe is. Wie weet meer van deze foto?

Reactie naar: hansvanulden@gmail.com.

Hoi Hans,

Ik zag een advertentie over nieuwe woningen aan de "Vaart". (Misschien heb jij die ook al gezien, maar toch). Bij navraag blijkt dat deze woningen komen te staan waar vroeger Bristol/Piet Kerkhoff zat en nog vroeger de boerderij van Kuipers.

Leuk om te weten zeker vanwege de naam van het bouwplan "de Vaart". Ben Cozijn

Wie is Ellie Cramer ??

Hallo Hans,

Even een reactie om misschien je geheugen wat op te frissen.

Zoals ik al schreef heet ik Ellie Cramer. Ik woonde samen met mijn ouders van 1957 tot 1966 in de FM op nummer 23a. Tot hun huwelijken in 1963 woonden ook mijn broer Kees en mijn zus Ria op dat adres.

Naaste burens die ik me herinner zijn o.a. Ouwkerk, Blootshoofd, Kret, Degen en Werter. Ik was ook bevriend met andere meisjes uit de straat zoals Anneke Otto en Ineke Klerk.

Omdat mijn ouders na de FM nog meerdere keren zijn verhuisd en dat steeds gepaard is gegaan met veel opruimen heb ik geen foto's van de tijd dat ik in de FM woonde.

Bedankt voor de toezending van de krantjes.

Hartelijke groeten,

Ellie van der Hulst-Cramer

Verhaal van Ton Prins JL-3

Ik zal mij even voorstellen, mijn naam is Ton Prins en ik ben tot mijn 25^e jaar bewoner geweest van de Jan Lievensstraat nr.3.

Woonde daar met mijn ouders Annie en Bert en mijn broers Jacques, Han, Ben, Frans en zusjes Thea en Alie.

Mijn grootouders Opa en Oma Ouwerkerk woonde naast ons op nr. 1 met boven hun dochter (Tante) Alie die haar zoon Bram.

Ik heb hele fijne herinneringen aan ons buurtje zoals het spelen in de straat, het indiaantje of cowboytje spelen op het land achter het eind van de straat, het belletje trekken of ruitentikken met een knoop, punaise en een klosje garren.

Ook ging ik vaak met Ans Knul (een meisje van de vaart) samen in een auto zitten die door Ton Eradus (helaas te vroeg door een ongeluk om het leven gekomen) schoongemaakt werd en dan speelde wij of we op vakantie gingen met veel fantasie.

We maakten ondergrondse hutten op het met zand ondergespoten land achter de straat, wat eigenlijk wel gevaarlijk was achteraf, want er werd dan eerst een grote kuil gegraven en dan planken er over heen en graspollen, een laag zand daar weer overheen en konden dan door een klein luikje in de hut gaan zitten met kaarsjes als verlichting! Je moest ook geen claustrofobie hebben en ook niets thuis zeggen hierover want dan mocht het niet meer.

Ans Knul en later ook Linda Dool gingen verhuizen naar Amsterdam als ik het mij goed herinner.

Toen werd de vuilverbranding gebouwd en dat was voor ons jeugd natuurlijk een avontuur op zich, om daar nadat de bouwvakkers weg waren lekker te gaan struinen.

Met Hans Guldemon op de uitkijk en met Ruud Segaar, Kees Waasdorp, Thieu Abrahams, Hans Ruiten, Joop Noppen, Martien Haastrecht, en Willem van Ree via de steigers om hoog.

Plots hoorde we een luidspreker iets omroepen beneden en zagen een politieauto rijden, en wij allen probeerde zo snel mogelijk weer naar beneden te komen met onze zakken vol spijkers(gepikt) viel dat niet mee!

Onze uitkijk was nergens meer te zien maar wel de politie wagen die onze kant opkwam met door hun luidspreker roepend dat het gas van de Frans van Mierisstraat en Jan Lievensstraat zou worden afgesloten wegens een lek! dus

paniek voor niets maar wel spannend.

Later toen wij wat ouder waren, zaten wij als groep vaak op de hoek van de vaart en de Frans van Mierisstraat bij melkboer van de Born of op de andere hoek bij Dévilee de kruidenier.

Dit tot ergernis van beide winkeliers want we werden nog wel eens weggejaagd of bekogeld met lege melkflessen .

Het groepje werd steeds groter en natuurlijk kwamen er meiden bij zoals Jory en Corry Sinteur, Rietje Cheffour, Ingrid (witte plek) Strien, en Sandra Möllers uit de Bakkerkorffstraat.

Sandra die met haar 13e in de Bakkerkorffstraat kwam wonen in het huis van de Fam. van Ruiten die naar zuidwest verhuisde, was ons nog niet echt opgevallen maar toen zij 15 jaar was en er alles op en aan zat viel zij bij de jongens van de buurt wél op en Kees Waasdorp en later uit de Hansenstraat Gerard Bavelaar hebben nog een beetje met haar gescharreld.

Later kreeg zij verkering met ene B van D. (nu eigenaar van een aannemersbedrijf) maar toen deze haar een keer kwam ophalen toen zij alleen thuis was zijn ze gesnapt door de ouwe Möllers die onze B. van de trap gooide en het huis uit heeft geschopt.

Dit was mijn geluk want met oud en nieuw 1967/68 heb ik Sandra voor het eerst gekust en daarna hadden wij 3 jaar verkering zijn 3 jaar later verloofd geweest en in 1975 getrouwd.

Nu 39 jaar later ben ik nog steeds gelukkig met haar en onze 4 kinderen en 9 kleinkinderen.

Ik denk nog vaak terug aan die leuke tijd in ons gezellige buurtje waar ik uiteindelijk zelfs nog de liefde van mijn leven heb gevonden.

Sinds 2001 wonen wij in Roelofarendsveen waar nu ook twee van de kinderen wonen.

Voor sommige voormalige buurtbewonertjes zal mijn verhaal wel herkenbaar zijn en ik hoop toch nog eens in contact met ze te kunnen komen, misschien een "Buurt reünie" of zo ?

Veel Liefs

Sandra en Ton Prins

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Een maand is niks. Voor je het weet doemt de 27 ste al weer voor je op. De deadline voor onze krant. Vorige week een ontmoeting gehad met Gerrit Lorist DV 52. Gerrit, nu 76 jaar, is de jongen die op vrijdag de dertiende april 1951 onder een wagen van van Gend en Loos heeft gelegen en daar nauwelijks iets mee heeft opgelopen. Gerrit is al op jonge leeftijd naar Amsterdam vertrokken en heeft daar meegewerkt als lichtman bij theaterproducties. Hij heeft al 32 jaar dezelfde vriendin en geniet dagelijks vanuit zijn woonboot van het uitzicht op de Westertoren. Gerrit loopt nog zeker een paar keer per jaar door de buurt en vindt daar steeds minder van het verleden terug. Volgende keer wat meer over Gerrit.

In deze krant het verhaal van Jan, Anna en Ton van der Born.

Het meisje op de fiets in de vorige krant is waarschijnlijk Ria de Groot. Wie het beter weet mag het zeggen.

Veel plezier met de krant.

Ilse & Hans

Melkhandel J.D. van der Born Haarlemmerweg 58

Al in de jaren dertig was er op de hoek van de Vaart en de Frans van Mierisstraat een melkhandel.

Jan van der Born heeft eerst samen met zijn vrouw Anna, en later samen met zijn zoon Ton en zijn vrouw Ria, jarenlang de buurt voorzien van zuivel.

Anna deed de winkel. Later voor een korte periode samen met Ria.

Ton wordt in mei van dit jaar 69 jaar en geniet samen met Ria van zijn pensioen. Ze wonen in Leiderdorp en Ton valt af en toe in bij een taxibedrijf in de omgeving.

Ton heeft altijd samen met zijn vader aan de deur melk verkocht. In het begin was de huis aan huis verkoop van zuivel niet per wijk geregeld en ging Jan de hele stad door met als gevolg dat in onze buurt dagelijks drie melkboeren door de straat liepen. Later werden de wijken gesaneerd. Iedere melkboer had zijn eigen wijk. De Vaart en zijn zijstraten was de wijk van Born.

De handel bestond voornamelijk uit getapte melk in een melkkoker en melkproducten in de fles.

De verse melk werd in de zomer direct gekookt want voordat je er erg in had was de melk zuur. De deksel van de melkkoker was daarvoor voorzien van grote gaten waardoor de melk tijdens het verwarmen niet kon overkoken. Gebeurde dat wel dan konden de burens mee genieten. Een koelkast had men nog niet. Wel hadden sommige mensen een voor insecten afgesloten kastje

aan de buitenkant van de gevel. De kelder onder de trap was alleen een opbergplaats en was niet koeler dan de rest van de benedenverdieping.

Wat ik me nog kan herinneren was de vreemde kraan onderaan de melkbusen die op de kar stonden. Met een aparte sleutel werd die geopend zodat

de melk in de geijkte litermaat kon lopen. Alleen op een bepaalde stand van de sleutel was de kraan gesloten en dat ging niet altijd goed. Vandaar dat dit precieze werkje was voorbehouden aan de melkboer zelf.

De verse melk raakte uit de gratie. Mensen kochten in de vijftiger jaren koelkasten en stapten over eerst op flessen en daarna op plastic pakken melk met een daarbij behorende blauwe beker.

Het onderscheid tussen de verschillende papen en melksoorten was te herkennen aan de aluminiumcapsules. Goud was voor de (slag)-room, meestal een achtste of kwart liter.

Zo was er dikke yoghurt met klonten- we noemde dat thuis kauwyoghurt- en gladde yoghurt, het topproduct van de Landbouw. En allerlei soorten pap, waaronder mijn destijds favoriete karnemelkse pap.

Met Koninginnedag was de Landbouw of Menken niet te beroerd om enige oranje versiering op de flessen aan te brengen. Op de capsule of er ging er een feestelijke papieren kraag om de hals van de fles. Liters gele en bruine vla kwamen er bij ons op tafel. De lege flessen moesten ontdaan worden van de capsule die vervolgens op school

werden verzameld voor de missie. En ook het omspoelen van de flessen voordat ze werden ingeleverd werd zeer gewaardeerd.

In de vakantieperiode hadden we te maken met vreemde inval-melkboeren, zoals de oude melkboer Holst die om acht uur 's avonds op zijn fiets door weer en wind nog even 10 eitjes kwam nabezorgen. Ook zat zijn zoon Wil in de vervangingspool. Dat was voor de buurt een groot feest. Was je wat ouder dan mocht je hem helpen. Hij kwam met paard en wagen en als kind mocht je altijd wel even een stukje meerijden op de kar. Zijn paard Corrie was een paard met afstandsbediening. Wil stuurde haar met wat simpele klanken van deur naar deur.

In die tijd belde de melkboer tweemaal aan. Waar dit vandaan komt weet ik niet. Bij sommige huizen ging de

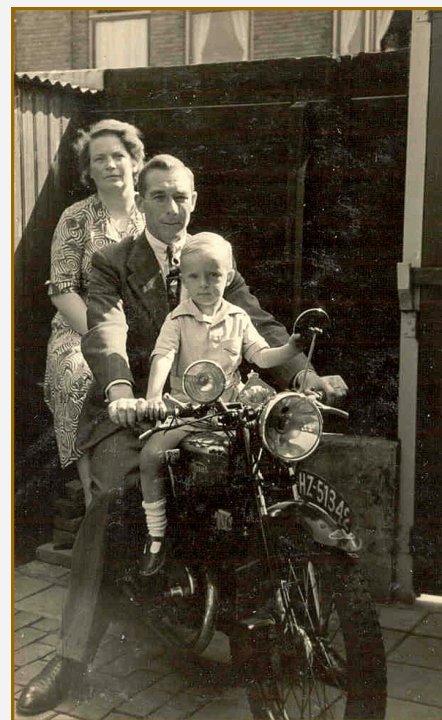
melkboer met een loper naar binnen of trok hij aan het touwtje. Op het gaskastje achter de deur stond dan de melkkoker met zijn gatendeksel al klaar met de nodige stategie flessen. Pakken melk kwamen pas veel later.

Om een uurtje of vijf zat de

wijk er op. Alle lege flessen werden gesorteerd op de kar en ging men terug naar de FvM.

's Nachts om vier uur werden de lege kratten opgehaald door de Landbouw en werden de volle buiten tegen het muurtje in de FvM neergezet. Om 7 uur 's morgens was Jan alweer bezig de trapbakfiets en later de motobakfiets van 250 cc vol te laden.

Op zaterdag werd het meestal later en met de kerst werd er tot diep in de avond gevent en was het al gauw tegen tien uur voordat het Katse-laantje met de families Bol en van Leeuwen aan de beurt waren. En dan moest er ook nog tussentijds worden aangevuld bij de Landbouw. Voor de

steile brug bij de singel was dan wel de hulp nodig van de klanten van Piet Plaisier's haringkar.

In de winkel was het rond het middaguur en vlak voor sluitingstijd van zes uur altijd druk. Kaas, heel veel kaas heb ik gehaald bij Anna. Komeine ofwel Leidse kaas. Het korstje hoefde er niet vanaf. Dat deden we thuis zelf met een schaar.

Anna stelde met een schroef de gewenste dikte in en dan werd met enige spierkracht met de

hand plak na plak van de kaas afgesneden. Hoe ouder de kaas des te groter de benodigde krachtsinspanning.

Ook bij Born hielden ze niet van opschrijven in het boekje. Het was boter bij de vis en alleen vaste grote klanten werkten met een boekje. Overigens hadden wij het nooit over van der Born. Het was gewoon Born. Maar Born had met onze namen ook altijd een probleem. Hoe goed hij ook zijn best deed hij sprak ons altijd met de verkeerde voornaam aan. Tot dat hij de oplossing had gevonden en noemde gewoon heel snel alle voornamen op. Hij wist dan zeker dat de goede er tussen zat!

Terug naar melkhandel van der Born. Jan laadde 's morgens vroeg zijn trapfiets met de voorraad die 's nachts was neergezet door de Landbouw en liep dan tot een uur of vijf langs de huizen.

Zijn vrouw Anna stond in de winkel waar in het begin zo goed als alleen zuivel werd verkocht. Voor de echte kruidenierswaren konden al vanaf 1928 naar Wassenaar en later

naar Devilee.

De winkel was geen vetpot en dan ook nog 6 dagen in de week open. Alleen dinsdagmiddag was de zaak gesloten.

Jan was getrouwd met Anna en zij hadden 1 aangenomen kind Ton.

Jan had Anna leren kennen in het café van de broer van Anna aan de Steenstraat. Daar hielp zij achter de bar.

Jan werkte eerst bij de houtzagerij Mulder aan de Vaart. Daarna had hij een melkhandel aan de Zuidsingel.

In 1968 werd de winkel aan de Vaart verbouwd en zoals op de foto te zien is feestelijk heropend met een vergroot assortiment. Het spook van de supermarkt Nettorama lag echter al op de loer. Alleen de oude klanten bleven Born trouw. De nieuwkomers in de buurt haalden de zuivel bij de supermarkt.

Jan en Anna hebben in het begin achter de winkel gewoond op nummer 58. Toen mw. Burghy op nr 59 ging verhuizen heeft Jan deze woning gehuurd en een doorgang gemaakt tussen 58 en 59. Boven de winkel op 59a woonden achtereenvolgens de familie Hogeboom, de Groot en Melman. Nadat Melman was vertrokken naar de JL 34 heeft Jan het hele pand gekocht en ging Ton boven de winkel wonen. Dit duurde tot 1972

In 1972 was het voor Jan genoeg geweest en werd de zaak overgenomen door Ton en zijn vrouw Ria. Lang heeft dit niet geduurd. De zaak met bovenwoning werd in 1972 verkocht aan dhr. Holst uit Noordwijk die er ook een melkhandel vestigde. Jan en Anna zijn toen verhuist naar een huur appartement aan de Zijl in Leiden.

Jan is daar in 1993 overleden.

Anna is vijf jaar later overleden in de Wilbert in Katwijk.

Ton en Ria hadden al voor het sluiten van de winkel een huis gekocht in Leiderdorp en gingen tijdelijk inwonen bij de moeder van Ria in Rijpwetering. Ton vond een baan bij van Gend & Loos. Eerst in Leiden en daarna in Den Haag.

Toen hij 59 werd is hij gestopt met werken.

Ton en Ria wonen nog steeds in Leiderdorp.

Dochter Ingvild is al enige tijd de deur uit.

Ton en Ria hebben twee kleinkinderen Myrthe van 4 jaar en Jens van 2 jaar.

Een foto uit eind jaren vijftig. Vóór het hek Bart van Ulden, Anneke Hogeboom, Ben van Ulden en Aat Schenk. Aat woonde niet in onze buurt maar was een vriend van Ben. Helemaal links nog net zichtbaar Frans van Ulden en een onbekend meisje. Samen proberen ze een derde kind op het hek te zetten. Hier hield de JL op. Nog net zichtbaar op de achtergrond de stadsmolen en een deel van de vee-stapel van Boer Marius.

De Gabriel Metzstraat in de dertiger jaren. Nog weinig straat. Alleen het trottoir was aangelegd. Veel meer zou het niet worden. Mooie foto gekregen van Riet Karreman (GM1). In de gemeentelijke annalen wordt in 1907 al melding gemaakt van deze straat. Een straat met maar 4 huizen. Ontworpen en mogelijk gebouwd door oom Bert van de familie Mugge (GM3). In Oegstgeest zou van het zelfde ontwerp ook nog 4 huizen gebouwd zijn. Op nummer 3 woonden Ans, Ernst, Clazien, Adri, Fred en Ida Mugge. Een groot gezin. Op de foto van de straat is nog een soort antenne op het dak van de familie Mugge te zien. De heer Mugge werkte bij de IEMCO en had in zijn huis een proefopstelling. De familie Karreman woonde op nr 1. Zij kwa-

men met vier kinderen Lenie, Clazien, Toos, en Henk (overleden op 9 jarige leeftijd aan leukemie) van de Mare-dijk. Riet, geboren in 1934 in de GM, is nog de enige levende van het gezin. De opa van Riet is overleden op 12 september 1941. Hij werkte bijna 50 jaar bij de conservenfabriek "de Verwachting". Net zo belangrijk als de straat

was wel het zandige terrein achter in de straat. Door ons "het kleine landje" genoemd. Een gebied waar jarenlang alleen de rioolputten uit het zand omhoog staken. Een ideaal speelterrein. Met als extra attractie het paard van groenteboer Hemerik!

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Dit keer heel veel Jan Lievensstraat. Mede dankzij de bijdrage van Arie van der Kraan, de kleinzoon van "kleine oma". Samen met het leed dat zich achter de voordeuren van nr. 27 en 31 heeft afgespeeld. Twee families waarvan de samenhang mij altijd is ontgaan. En ik kwam daar toch bijna dagelijks over de vloer om met Tonnie te spelen.

Wie waren al die ouders en wat deden ze voor de kost. Wie was kassier bij de gasfabriek en wie vertegenwoordiger van de Haagse Hopjes en familie van staatsman Colijn?. Wie werkte voor de schoenpoetsfabriek Erdal en wie ging iedere ochtend voor zijn werk naar het Belastingkantoor? Wie was nog de echte boer in de straat en stapte met het stro in zijn klompen elke dag op zijn fiets?

Wie had op zijn deur staan "meester in het Indisch Recht"? Wie was koffiejuffrouw bij Zaalberg en wie was de centrifugist bij De Landbouw? Het begin van een verhaal is er maar wie zorgt er voor dat het op papier komt en niet verloren gaat?

Voorlopig veel genoeg met nr.5 van de derde jaargang.

Groeten.

Ilse en Hans.

Familie Eradus JL27 en familie van der Kraan JL31

16 november 1938. Het bruidspaar voor het huis van kleine oma JL31

De familie Eradus bestond uit Bert (sr.) Antje van der Kraan, oma van der Kraan, Bert en Tonnie. Daarnaast waren er Toos en Corrie, twee dochters uit een eerder huwelijk van Bert sr. Zij waren in de jaren vijftig al het huis uit en kwamen af en toe op bezoek in de JL.

Het was voor Bert het tweede huwelijk. Bert was al eerder getrouwd geweest met Alida Hillegonda Herreur uit Leiden. Bert (23 jr) trouwde op

18 september 1916 met Alida (24jr). Hij was toen metselaar en had een metselbedrijf in de Amaliastraat in Leiden. Zijn vader was blikslager en getrouwd met Anthonia van der Maas.

De vader van Alida was al overleden en de moeder van de bruid, Cornelia Uljee, werkte nog als koffiehuishoudster en was tijdens de plechtigheid niet in staat de huwelijksakte te ondertekenen omdat ze niet kon

"Kleine oma"

schrijven.

Uit het huwelijk tussen Bert en Alida werden twee kinderen geboren, Toos (3 september 1919) en Corrie (18 augustus 1926).

Alida, de moeder van de twee kinderen, overleed op 17 december 1929 op 38 jarige leeftijd na een "kortstondige ongesteldheid". Het gezin woonde in die tijd in de Prins Hendrikstraat 30. Alida werd begraven op de R.K. Begraafplaats in Leiden.

Op nummer 31 in de JL woonde de familie van der Kraan. De JL bouw was nog in volle gang. De eerste huizen werden in het begin van de dertiger jaren opgeleverd en stonden aan de on-even kant van de straat, te beginnen met nummer 35. Voordat de familie haar intrek nam in de JL woonde de familie van der Kraan met drie kinderen in een alkoofwoning in de inmiddels afgebroken Schutterstraat. Het wonen in de JL betekende dus een duidelijke verbetering voor hen.

De heer van der Kraan was werkzaam als hoofd-conducteur bij NS. Er waren drie kinderen, Ant, Wil en Ton.

Ton trouwde in 1935 met Jo de Gooyer (een zuster van o.a. filmacteur Rijk de Gooyer). Zus Wil trouwde in ongeveer diezelfde periode met Ab Smit en ging zich vestigen in Beverwijk. En Ant trouwde op 16 november 1938 in de Geref. Kerk aan de Oude Vest met de weduwnaar Lambertus Erades en zij gingen wonen in

de JL op nummer 27.

De periode 1940 tot 1945 dompelde de fam. Van der Kraan in groot verdriet.

Op 28 januari 1940 overleed op 57 jarige leeftijd vader van der Kraan. De drie kinderen waren inmiddels de deur uit en oma van der Kraan bleef alleen achter op JL31.

Enige maanden later kwam zoon Ton als dienstplichtig sergeant bij Moerdijk tijdens de Duitse inval in mei 1940 om het leven.

Tenslotte overleed Wil van der Kraan op Bevrijdingsdag mei 1945 bij de bevalling van haar vijfde kind Willy. Helaas stierf ook Willy enkele dagen later.

Na de dood van haar zoon Ton besloot moeder van der Kraan bij Ton's weduwe te gaan wonen en werd de huur van JL 31 om die reden opgezegd.

JL 31 werd vanaf die tijd verhuurd aan de familie van Veen die daar tot ver in de jaren 70 heeft gewoond.

De familie Erades heeft vanaf november 1938 op nummer 27 gewoond.

In 1945 besloot Oma bij Antje en Bert in te trekken. Dat kwam goed uit want de gezondheidstoestand van Ant begon na de geboorte van zoon Bert (1945) snel achteruit te gaan. Een ernstige spierziekte hield haar vervolgens de rest van haar leven aan een stoel gekluisterd. Dat bleef ook zo

Antje met Tonnie (l) en Bert (r)

na de geboorte van Tonnie (1947).

Ant was in veel opzichten een bijzondere persoonlijkheid. Zij was zeer intelligent maar was niet in staat door haar ziekte dit echt te benutten. Ze had een coupeuse-praktijk aan huis. Ze was be-slist vakbekwaam en rekende redelijke prijzen. Hierdoor kreeg ze heel wat klanten.

Verder had de moeder van Bert en Tonnie een panische angst voor artsen met als gevolg dat ze haar heil uitsluitend zocht in het alternatieve circuit. Hierdoor ging haar gezondheidstoestand gestaag achteruit met als gevolg dat haar verzorging steeds meer op de smalle schouders van haar moeder, kleine oma, kwam te rusten.

Wekelijks werd mw. Eradus behandeld door een magnetiseur. In het begin kwam hij op een bromfiets maar al snel met een steeds luxere personenauto. De magnetiseur werd de eerste klant van Tonnie als autowasser. Antje liep af en toe stijf gearmd met mw. van den Berg aan de ene kant en mw. Jansen aan de andere kant door de JL. Twee rondjes dat was het maximale. Verder zat zij de rest van de dag ondersteund door kussens aan een grote tafel in de woonkamer met vóór zich de naaimachine. Zij kon steeds minder en moest overal bij geholpen worden. Uiteindelijk werd dit teveel voor oma. En toen het echt niet meer ging is Antje verhuisd naar een verpleeghuis aan de Witte Singel in Leiden. Ook haar geestelijke toestand ging snel achteruit. Antje is uiteindelijk op 64 jarige leeftijd op 27 juni 1972 overleden in het verzorgingshuis Huize Vreewijk in de Vreewijkstraat nr. 8 te Leiden.

Terug naar metselbedrijf Erades.

Nadat zoon Tonnie de ambachtsschool aan de Haagweg had afgerond veranderde metselbedrijf Erades al snel in metselbedrijf Erades en Zn. Samen met 1 opperman en met een opslag in een garage in de Frans van Mierrisstraat nr.10 was het bedrijf vaak in de buurt aan het werk. De grond langs de Vaart was niet al te stevig. Door het inklinken van het veen verzakte alles waar geen palen onder stonden. Een mooi voorbeeld uit die tijd waren de huizen in de BK. De raamkozijnen van de benedenverdieping lagen 30 cm onder het maaiveld. Die huizen zijn om die reden later dan ook afgebroken omdat er geen redden meer aan was.

Bordje dat jarenlang aan de gevel van JL27 heeft gehangen.

Ook in de JL was het al vanaf het begin slecht gesteld met de bodemvastheid. Om in de jaren vijftig in de JL de schuur in de achtertuin te bereiken moest je een ware afdaling ondergaan. Door de verzakkingen in de straat ontstonden er

regelmatig breuken in de aansluiting van het huisriool op het gemeenteriool. Een gouden tijd voor het aannemersbedrijf L. Eradus en Zn.

(wordt vervolgd)

Links op JL 31 woonde de fam. van der Kraan en rechts op JL 27 de familie Eradus. In het middelste huis woonde vanaf 1934 de familie Masurel.

Foto's uit het album van Bert Erades JL27

Op de bovenste foto de achterkant van de huizen aan de even kant van de Bakkerkorfstraat. Genomen in het begin van de jaren zestig. De wasserij was nog volop in bedrijf. De was zal er door de pijp niet schooner op zijn geworden. Duidelijk is aan de kopgevels te zien dat het de bedoeling was om de straat te verlengen. Het bouwwerk op de hoek zou wel eens een illegale uitbreiding kunnen zijn. De huizen aan de linkerkant van de BK zien er nu nog hetzelfde uit. De overkant is gesloopt en daar is heel wat anders voor in de plaats gekomen.

Anja Koet met kind voor de deur van Erades JL27. Anja woonde op JL30 samen met haar oudere zus Lenie. Wie het kind is mag het zeggen. Anja is op 27 mei 2012 overleden. Zij was een aantal jaren daarvoor haar man verloren. Uit dit huwelijk zijn twee kinderen geboren.

Ook in de JL ging de straat naadloos over in het weiland. Het hek is waarschijnlijk weggehaald omdat er grote dingen stonden te gebeuren met ons speelterrein, het weiland van Marius. Het land was al ondergespoten gelet op de dijk die nog net zichtbaar is.

Hiernaast nog een blik op het ondergespoten land. De twee gashouders houden het nog even vol. De grote houder voor het aardgas is nog niet gebouwd. De restanten van het Bos van Verster zijn nog net zichtbaar. Vanaf de Willem de Zwijgerlaan tot aan het Zwarte Pad lag er zand. Zand met schelpen. De buizen liggen nog voor een deel op het zand. Het water sijpelt langzaam door de dijk naar de gegraven sloot. De stadspoldermolen zorgde dat het in de stinksloot kwam.

De zandvlakte kondigt nieuwe uitbreiding aan. De Groenordhal staat nog op het tekenbord. De plannen waren gemaakt om een groot deel van onze buurt te slopen. De buurt heeft de strijd gewonnen en is blijven staan. De Groenordhal heeft het niet overleefd en is afgebroken en is er een hele nieuwe woonwijk voor in de plaats gekomen. Groenord!!!

Reageren???
Mail naar :
hansvanulden@gmail.com

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Na zoveel buurtkranten kon het niet uitblijven. We willen elkaar ook wel weer eens zien. Hoe is het met iedereen gegaan en welke verhalen hebben we nog te goed?

De buurt uit de jaren 50/60 komt weer bij elkaar.

De voorlopig vastgestelde datum is:

2 september a.s.

We ontmoeten elkaar dan in de middag in Café Respons en gaan dan lopend nog even de buurt in. Voor de mensen die (te) lang uit de stad zijn verdwenen hier nog even de plek van samenkomen. Respons zit in de voormalige cafe/slijterij van Ton van der Bos. Ton deed er vroeger ook nog een rijkschool bij.

Het adres is Korte Mare 4 2312 NN Leiden. 071 522 6336

Groeten.

Hans en Ilse

Familie Ouwerkerk JL 1.

Bram en Alida Ouwerkerk-Prins 50 jaar getrouwd.

Van Frans Prins JL3 een mooie foto gekregen van zijn opa en oma van moeders kant. De familie woonde in de JL op nummer 1. Opa Ouwerkerk was een verwoed roker van dikke sigaren en volgens Frans Prins rook hij zelf altijd naar aftershave. Oma handelde in alles, waaronder sigaretten, borreltjes en zelfs ondergoed. Ging je in de zomer zwemmen in Poelmeer dan paste oma op je fiets, tenminste als je daar een stuiver voor over had. Deed je dat niet dan werd je al snel duidelijk gemaakt dat je je fiets dan maar in de Haarlemmertrekvaart moest stallen. Elke vorm van discus-

sie was daarbij wat oma betrof uitgesloten.

Boven opa en oma Ouwerkerk woonde dhr Rombaut. Dhr. Rombaut werd al spoedig om privéredenen de toegang tot de woning ontzegd. Oma Rombaut bleef achter met drie kinderen Ali, Bram en Evy. Bram behoort nu echt tot het meubilair van de JL want hij woont nog steeds op nummer 1. De nieuwe eigenaar van de woning wilde Bram uit het huis zetten. Maar met steun van de buurt kon Bram blijven wonen. Na een kleine verbouwing en een "kist" op het dak waren alle betrokkenen weer gerustgesteld.

Lien van Berkel

Lien 18 jaar oud

De oudste bewoner van onze buurt is Mw. Jonk-van Berkel uit de Lucas van Leydenstraat 2 en nu wonend in het huis van Koelewijn aan de Vaart. Lien, haar roepnaam is afgeleid van Wilhelmina, is inmiddels 84 jaar.

Lien werd geboren in 1930 in de LvLstraat nr. 2 als Carolina Wilhelmina van Berkel. Haar ouders Gerrit van Berkel en Mien Schouten woonden eerst aan de Maredijk en daar zijn ook haar twee oudere zussen Wies en Stien geboren.

Lien heeft haar hele jeugd doorgebracht aan de Vaart. Ze speelde met de kinderen van de fam. Veltman die in het Witte Huis woonden. Henkie en Beppie Verhoeven waren ook haar speelgenoten. Ze zat op de Schuttersveldschool en deed later de coupeuse opleiding aan het Rapenburg. Hierna was zij aan het werk bij Gerzon, een bekende modewinkel in Leiden.

Lien was getrouwd met Jan Jonk geboren op 2 mei 1926. De oudste van 5 kinderen Jonk. Na Jan kwamen er nog vier, Kees, Lineke, Anneke en Benjamin. De ouders van Jan hadden een drogisterij aan de Korte Mare tussen de broodwinkel van de LBF en de slagerij van Bergers, Daarnaast had de vader van Jan ook een schildersbedrijf en verkocht zijn vrouw naast de bekende drogisterij artikelen ook verfbenodigdheden. Na de verkoop van de winkel met bovenwoning aan dhr. Capel die daar ook weer een drogisterij begon is de familie Jonk aan de Marislaan gaan wonen en daarna met toen nog twee kinderen aan de LvLstraat 2. De huizen in de LvLstraat waren eigendom van de heer van

Ommeren, de directeur van de wasserij. Hij woonde zelf op nummer 2a, in de vrijstaande woning die van geen wijken wist toen de brug over de Vaart werd gebouwd.

De fam. van Berkel woonde daar voor 6 gulden per week. In de Hansenstraat kon toen een huis gehuurd worden voor 1 gulden minder. Dat was voor de ouders van Lien reden genoeg om naar die straat te verhuizen. En in hun woning kwamen nieuw huurders. Dat was geen succes en na een aantal weken heeft dhr. van Ommeren in eigen persoon de familie gevraagd weer terug te keren. De reden zou volgens Lien zijn dat de nieuwe bewoners niet helemaal pasten in het van Ommeren verhaal. En met directe ingang werd de huur voor de ouders van Lien met 1 gulden verlaagd.

Lien heeft twee kinderen Sylvia en Rob en geen kleinkinderen.

Lien 84 jaar oud bij de oude staartklok van haar zoon

Zicht op de korte Mare vanuit drogisterij Jonk

Nadat Jan en Lien in 1955 getrouwd waren zijn ze eerst in gaan wonen bij familie aan de Langegracht. Dat huis was van Jan zijn vader. Lang heeft dat niet geduurd. In 1965 keerden zij terug naar de Vaart en kochten het huis van Koelewijn. Jan en Everdien gingen naar een aanleunwoning bij Roomburg. En uiteindelijk naar het verzorgingshuis waar zij beiden zijn overleden. Lien was samen met haar man na een tussenstop van 10 jaar weer een

buurtbewoner.

Jan Jonk was een verwoed zeiler.

Iedereen uit die tijd kan zich nog het kleine zeiljacht van Jan herinneren. Sinds de jaren zestig ligt het schip voor de deur in de

Vaart ter hoogte

van de JL. Met Jan ging het in het schildersvak gaandeweg minder. Het was een eenmanszaak. Hij en Lien gingen steeds minder met de boot weg. Op advies van zijn kinderen werd definitief de mast van het schip afgehaald. Toen gebeurde het dat op een dag Lien en Jan door de Vaart naar Warmond voeren. Ter hoogte van de brug over de Leede deed zich

Lien 17 jaar bij het bos van Verster

het volgende probleem voor. Jan wilde niet met zijn zeilschip zonder mast de Kaag op. Volgens Lien besloten ze dan maar samen met de nodige tegenzin van Jan naar Katwijk te varen door het Oegstgeesterkanaal. Daar aangekomen werd hij begroet met: "mooi schip, nu het mastje nog". Dit was voor Jan en de zeilboot de laatste reis. Zij zijn er samen nooit meer mee weg geweest. Lien was en is nog steeds goed op de hoogte wat zich heeft afgespeeld op en rond de Vaart. Zo wordt door haar verhalen ook weer de buurt helder. De familie Ligtfoot boven Lorist. Lien vond

Lien 19 jaar op weg naar Gerzon, uitgezwaaid door haar moeder.

als kind dhr. Ligtfoot een nare man. De familie Schreuder, de grossier in groente en fruit op DV.51 met heel veel mooie spullen en de mooiste auto uit de buurt. Zelfs de voordeur zag er indrukwekkend uit.

Zo vertelde Lien over de ophef die de buurt maakte toen het huis van de familie Ouwerkerk JL1 werd verkocht. De nieuwe eigenaar vond dat Bram ook maar meteen moest ophoepelen. Dit pikte

De zeilboot van Wim en Lien in de vaart (2014))

de straat niet en de nieuwe eigenaar zou eieren voor zijn geld hebben gekozen. JL. 1 werd verdeeld in een beneden en een bovenwoning. Beneden zit Bram, met twee kamers en een keuken/WC. De eerste verdieping en "de kist" die er op is gezet worden nu verhuurd. En Bram mag er voorlopig blijven wonen. Met steun van de buurt en zijn zus.

De verhalen van 55 jaar wonen in de buurt van de Vaart rijgen zich aan elkaar. Dhr. Holst die de melkwinkel van van der Born had overgenomen en bijna gestikt was door het drinken uit een fles waar een wesp in zat. Mw. Holst die na het overlijden van haar man in de BK-straat woonde samen met haar hond. En die door haar kinderen na drie dagen dood werd gevonden op de trap met de hond naast haar. Lien mocht als kind niet in de BKstraat spelen. Haar vader en moeder hadden daar

Lien met Wies en Stien en wat buurtkinderen in de LvL-straat 1947.

problemen mee. De oorlogsdagen met het rooien van de bomen. Eerst in het bos van Verster en later ging men zelfs naar Poelgeest. Lien werd door haar vader er op uitgestuurd om de stompjes die er nog stonden verder af te zagen. Zo moest zij een keer terwijl ze bezig was aan de bezetter haar zaag afgeven.

En terwijl ze met de fiets vol geladen met takken terugkeerde naar de LvLstraat dook er

plotseling vanuit Poelgeest een mof op. Van schrik viel de hele bundel op de grond. Geschrokken wachtte ze op wat de reactie van de soldaat zou zijn. Tot haar geluk hielp hij haar met het hele zaakje weer vast te sjoeren op haar fiets.

Jan en Lien

Lien langs de vaart 18 juni 1947

hebben na het vertrek van de familie Koelewijn in 1967 niet veel aan het huis veranderd. De eerste verf zit nog steeds op de deuren. Zelfs de trap roeden zijn nog uit die tijd.

Wel is de schuur in de tuin afgebroken en is er een garage voor in de plaats gekomen. Ook de buitendouche heeft het niet gered net als de serre die aan het huis vast zat. Wel zijn de mooie schuifdeuren met glas in lood bewaard gebleven. Na een lang ziekbed is Jan ruim drie jaar geleden overleden en Lien woont nog steeds op de Vaart.

Lucas van Leydenstraat juni 2014

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

V a n d e r e d a c t i e

Deze keer een krant met als hoofdpersonen Bert en Tonnie Eradus JL27. Een vervolg op het nummer van de maand mei waarin we uitgebreid verhaalden over het leven van "kleine oma".

En we hebben weer de nodige toezeggingen van een bijdrage voor onze krant mogen ontvangen. We zien deze toezeggingen graag onze kant opkomen. Een suggestie namens al onze lezers: een verhaal over de familie met daarbij een foto van de familie in die tijd is top. We wachten rustig af!

Corrie Cornelisse JL8 heeft zich aangemeld als abonnee. Net als Marian Melman DV 58a en kinderen Mulder van de bloemenzaak DV 21. En dan hebben we nog de bijeenkomst op 2 september. We hebben er maar een foto bijgezet voor de buurtgenoten die daar vroeger met een wijde boog omheen liepen.

Zelf kwam ik er bijna wekelijks met mijn vader om er een fles jonge jenever te kopen. Harteveld natuurlijk en wel het Leidsch type. Herkenbaar aan zijn kurkendop waaromheen een rode plastic huls was gekrompen. De latere flessen hadden allemaal een schroefdoop en werden verkocht onder de naam de Franse Kroon.

Was het feest in de familie dan werd er ook nog een flinke fles spuitwater meegenomen waarvan het statiegeld tweemaal zo hoog was als de inhoud. Daar werd in combinatie met de oranje ranja van de Gruyter priklimonade van gemaakt. Alleen op verjaardagen! Het moest niet te gek worden.

Tijden zijn veranderd. Soms beter, soms slechter. In ieder geval anders.

Groeten.

Hans en Ilse

Café Respons -v/h van der Bos- Korte mare 4 .

Op deze mooie foto uit 1957 van Herman Kleibrink de plek waar we elkaar op **dinsdag 2 september** zullen ontmoeten. Het vroegere café van van der Bos met links de ingang aan de Vestwal en de deur uiterst rechts gaf toegang tot de slijterij. Rechts en links is nog een deel te zien van de wolfabriek van Clos & Leembruggen aan de 3e Binnenvestgracht. Daar werd in het weekend ook de auto van Jan Koelewijn gestald.

De bedoeling is dat we op 2 september zo rond half drie 's middags elkaar op het terras ontmoeten en dan na een drankje -voor eigen rekening- al dan niet in groepjes even de Vaart aflopen

richting onze buurt. We zijn weer terug als de 5 in de klok zit en praten dan wat na. Een vrij programma waar iedereen zijn eigen invulling aan kan geven.

Belangrijk! Heb je nog materiaal van vroeger stop het in een envelop met je naam en adres erop en geef het ons. Na het scannen sturen we het per post weer retour en wij kunnen nog wat buurtkranten vullen !!

Slecht ter been? De Vaart is één-richtingsverkeer richting onze straten en parkeren gaat in de blauwe zone.

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

Bert en Tonnie Eradus JL27

Bert en Tonnie op zeer jeugdige leeftijd in de achtertuin van JL27

Bert en Tonnie woonden in hun jeugd in de JL op nr.27. Bert werd geboren op 4 januari 1945 en Tonnie op 4 augustus 1947. Tonnie was in mijn jeugd mijn beste vriend. Na het vertrek in 1954 van de familie van der Boon JL18

naar Australië speelde ik bijna dagelijks met Tonnie. Had Frans van der Boon een grote voorliefde voor baggeren met een hark in de sloten rond het weiland, Tonnie beperkte zich tot het verwoed verzamelen van Dinkey Toys. Op de lage zolder van JL27 werd dan een baan uitgelegd met smalle planken uit de garage in de FvM en daar maakten we dan allerlei bouwwerken van. Mijn inbreng bestond voornamelijk

Tonnie poseert als autowasser aan het begin van de JL

uit Dinkey Toys met een militaire uitstraling. Tonnie kocht het speelgoed in de Burgsteeg in Leiden waaronder de nieuwste types met vering en openslaande deurtjes. We verzonnen branden, van de weg afgeraakte vrachtwagens en frontale botsingen. Zo speelden wij dag in dag uit na (lagere) schooltijd en op woensdag-

Tonnie met een auto van Segaar; met rechts Adrie van der Berg.

middag. Tonnie zat op de lagere school aan de Kaasmarkt met de ingang aan de Hooglandse Kerkgracht. Zelf zat ik in de Caeciliastraat op school. Dit had alles te maken met de sterke verzuiling naar religie vlak na de oorlog. Waren je ouders zoals dat toen heette "niet gelovig", dan zat

2 Januari 1960. Bert op zijn verjaardag met een hele vrolijke Bram de Vriend

je waarschijnlijk op de Schuttersveldschool, die was namelijk openbaar.

Terug naar Tonnie. Na de lagere school ging Tonnie naar de ambachtsschool aan de Haagweg. Eén van zijn eerste werkstukken was een houten bankje voor onder je voeten die hij bij gelegenheid To Henzing cadeau heeft gegeven en dat tot haar dood deel uit maakte van haar beperkte meubilair. Bert, de oudere broer van Tonnie heeft waarschijnlijk op dezelfde christelijke lagere school gezeten en is daarna via de ulo naar de kweekschool gegaan. Niet afgemaakt. Zijn vrouw Sina is daar duidelijk over: "dat was niks voor hem". Bert kreeg in 1964 een baan bij de Nederlandsche Electrolasch Maatschappij en ging werken bij de Röntgen Technische Dient van de NEM in Leiden. Met mobiele röntgenapparatuur moest hij de las controleren die pijpleidingen aan elkaar verbonden. Later is Bert nog vertegenwoordiger geworden bij Spec-

9 april 1960. Verjaardagsfeest van Marga Segaar 15 jaar – met Koos Cornelisse JL8, Bram de Vriend JL 25, Wim Postma JL17 en Ben Cozijn JL20.

trum uitgeverij en hij is in 1982 voor zich zelf begonnen in de Merenwijk met de verkoop van relatiegeschenken. Bert, getrouwd met Sina Hollan-

der, die in het park van Keukenhof woonde, kregen twee dochters en woonden in de Merenwijk.

Met Ton is het heel anders gegaan. Ton had op latere leeftijd een nauwelijks te bedwingen hobby en dat waren geen Dinkey Toys meer maar echte auto's. Na de ambachtsschool ging hij werken in het metselbedrijf van zijn vader. Daarvoor had hij al een reputatie opgebouwd als autowasser. Met klanten in de buurt maar ook verderop in Leiden. Voornamelijk in het weekend werden de auto's door Ton vakkundig van binnen en van buiten gereinigd en als het even kon reed hij er ook al een stukje mee. Autorijlessen had Ton niet nodig. Hij vertelde mij dat hij de rijsschoolhouder thuis afzette en na een uur weer ophaalde. De omgekeerde wereld.

3 oktober 1959. Tonnie met zijn nichtje, op de Lange Mare in Leiden

Hij reed in die tijd ook samen met Ton van der Born autorally's waarbij Ton de co-pilot was. Hij bracht mw. Segaar JL36 naar haar familie in Rockanje. Hij was de taxichauffeur van de buurt en was ook niet te beroerd om caravans weg te brengen. Dat laatste is hem uiteindelijk noodlottig geworden.

Een bewoner van de FvM had Ton gevraagd zijn caravan naar de Woudsche Plantage bij Rozendaal te brengen. De caravan was van een zeer groot formaat en bestond uit twee

delen. Op zondag 11 mei, moederdag en dezelfde dag dat Lugdunum kampioen werd, bracht Ton eerst het ene deel en daarna het tweede deel naar zijn bestemming. Op de terugweg is hij vermoedelijk door oververmoeidheid van de weg af geraakt en met zijn Mercedes bij een versmalling op de A4 onder Leidschendam frontaal op een

Bert als militair bij de aan- en afvoertroepen

tegenligger gereden waarin een gezin zat. Ton was op slag dood; geen gordel in die tijd en hij had door de klap met zijn hoofd tegen de voorruit zijn nek gebroken. Een drama voor de familie en voor de hele buurt

Ton is op 14 mei 1970 onder veel belangstelling uit de buurt begraven op het kerkhof van het Groene Kerkje in Oegsgeest. Ton is 23 jaar geworden.

Bert is even plotseling overleden. Hij werkte met veel plezier in zijn eigen bedrijf. Was veel op weg en had een groot netwerk aan klanten en vrienden.

Op maandag 16 mei 2011 voelde hij zich niet goed, griepig. Hij bleef geheel tegen zijn gewoonte in thuis. Het ging die maandag steeds slechter met Bert en de dinsdag erop werd Bert

in overleg met de huisarts opgenomen in het LUMC. Die dinsdag ging het snel slechter en raakte Bert in coma. Bert is op woensdagochtend 18 mei 2011 overleden aan wat later bleek een bacteriële infectie te zijn. Bert is 66 jaar geworden en gecremeerd op Rhijnhof. Sina woont nog steeds in de Merenwijk en heeft bij haar twee kinderen twee kleinkinderen.

LEIDENAAR OP SLAG GEDOOD

Door een noodlottig ongeval werd heden uit ons midden weggenomen, onze geliefde zoon, kleinzoon, broer, zwager en oom

ANTHONIE PETRUS ERADES,

op de leeftijd van 23 jaar.

L. ERADES

A. ERADES—VAN DER KRAAN

C. W. VAN DER KRAAN—
VAN DEN BERG

Vlaardingen: A. C. KRAUWINKEL—ERADES
F. KRAUWINKEL

Oosterhout: C. NIJROLDER—ERADES
A. NIJROLDER

Hazerswoude: L. ERADES
D. H. ERADES—HOLLANDER
nichten en neven.

Leiden, 10 mei 1970
Jan Lievenstraat 27.

(Geen bloemen).

De overledene is opgebaard in de rouwkamer „Eenvoud” van Ingen Schenau, Hogewoerd 84.

Bezoek aan de rouwkamer: woensdagavond van 7.00 tot 8.00 uur.

De begrafenis zal plaatsvinden donderdag 14 mei a.s. te 14.00 uur op de begraafplaats bij de Groene of Wilibrordkerk te Oegstgeest.

Na de begrafenis gelegenheid tot condoleren in het kerkgebouw.

Vier doden bij verkeersongeval in Leidschendam

LEIDSCHENDAM (ANP) — Bij een aanrijding gistermiddag tussen twee personenauto's op Rijksweg 4 (Leiden en Leidschendam) zijn vier personen om het leven gekomen. Het ongeluk gebeurde omstreeks twee uur even buiten Leidschendam, waar het verkeer door wegoopbreking over vier smalle rijbanen wordt geleid. Een personenauto uit de richting Amsterdam is vermoedelijk te veel naar links uitgeweken, waardoor een botsing is ontstaan met een tegemoetkomende personenauto uit de richting Rotterdam.

In de auto uit de richting Amsterdam zat alleen de 23-jarige aanneker A. P. Erades uit Leiden. De man werd op slag gedood. In de andere auto zat een uit vijf personen bestaand gezin uit Purmerend. De 48-jarige cheftekenaar H. van Rijt en zijn 44-jarige vrouw C. S. van Rijt-Vogelesang zaten voorin, hun drie dochters — van 3, 9 en 11 jaar — achterin de auto.

Kort na het ongeluk overleden de heer en mevr. Van Rijt en hun 9-jarige dochter Pauline aan de opgelopen verwondingen. De beide andere

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Dit zijn ze dan, onze trouwe buurtkrant lezers die we graag op dinsdag 2 september willen ontmoeten!!

Ad van Slingerland, Ada Borgman-de Graaf, Adrie Mulder, Andries van der Waals, Anneke Hogeboom, Annelies Sneepels, Annie de Jong, Arie van der Kraan, Arie van Duijvenbode, Bart Mark, Ben Cozijn, Ben Prins, Bepie Mulder, Bram de Vriend, Carla Hop, Carla Segaar, Chris Waasdorp, Cock de Vriend, Coenraad Spaans, Connie Nieboer, Corrie Cornelisse, Corrie Sinteur, Corry Franke, Dick van Duijvenbode, Ellie Cramer, Elly Delfos, Erik Diks, Everard Waasdorp, fam. van der Gaag, Frans Prins, Frans van Ulden, Fred Devilee, Gé Lovink, Gert-Jan Onvlee, Grea Cozijn, Han Prins, Hannie Wiedijk, Hans Blansjaar, Hans Guldemon, Hans Ruiten, Hans van Duijvenbode, Hans van Ulden, Henk Borgman, Henk Noppen, Herman Choufoer, Herman Perquin, Ien Mulder, Ilse Franke, Ineke Hogeboom, Ingred van Strien, Jan Los, Jan-Willem Doorewaard, Janneke Brugman, Jannie Guerin, John Melman, Joke Lovink, Joke van Zuilen, Joop Noppen, Jory van Sjardijn, Kees Waasdorp, Koos Cornelisse, Koos Goddijn, Lavinia Sinteur, Lenie Kriek, Lenie van Duuren, Leo Diks, Leo Redel, Leo Steinmetz, Liesbeth van der Meij, Linda Dool, Loes van Slingerland, Marga Segaar, Marianne Melman, Marijke Ruiten, Marja Kramer, Mieke van den Berg, Mieke van Strien, Mieke Waasdorp, Nellie Waasdorp, Nico de Vriend, Nico Noppen, Nico van der Boon, Nico Waasdorp, Peter Heuseveldt, Peter Hop, Peter Melman, Pierre Sinteur, Ragnild Dool, Remco Zandbergen, Ria Lovink, Ria Schreuder, Riet Karreman, Rik Borgman, Rineke Guldemon, Rita Vrouwenfelder, Ron Sinteur, Ruud de Groot, Ruud Kramer, Sina Erades, Steven van den Berg, Thea Goddijn, Tiny Mark, Ton Prins, Ton van der Born, Ton van Noort, Truus Los, Wil Dubbelaar, Willem Postma, Wilma Sinteur, Wim van Ulden.

Veel plezier met de krant en tot dinsdag!

Ilse en Hans

Café Respons -v/h van der Bos- Korte mare 4 .

In de vorige buurtkrant stond op deze plek nog een foto van het café Re-Spons uit de jaren 50. Nu, één buurtkrant verder, een foto van hetzelfde café maar dan het café op 20 augustus 2014. De plek waar we elkaar op **dinsdag 2 september** kunnen ontmoeten vanaf half drie. Het terras biedt enige bescherming mocht het weer niet opknappen. Op de Vaart is het moeilijk parkeren. Men is daar vanaf 1 september druk doende met de riolering. Het makkelijkst is gebruik te maken van het parkeerterrein aan de Haagweg. Je wordt dan met een busje voor het café afgezet en ook weer opgehaald.

Verder is de garage van de Digros een optie of parkeren rond molen de Valk.

We hopen dat jullie ook nog even de schoenendozen met foto's nakijken of er nog wat van de buurt bij zit.

Neem het mee op dinsdag 2 september.

Tot dan!

Ilse en Hans

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

Herinneringen van Corrie Cornelisse JL8

Vanaf januari dit jaar lees ik met veel plezier de buurtkrant met jullie mee.

Dit is al de derde jaargang, dus er zijn al heel wat herinneringen voorbij gekomen.

Ik dacht dus dat ik er niet veel meer aan toe zou kunnen voegen, maar na wat contact heen en weer met Hans van Ulden kwamen er toch nog wat aardige dingen boven. Ik woonde vanaf mijn geboorte in 1947 in de Jan Lievensstr. op nr 8.

In 1970 ben ik getrouwd en in Hazerswoude-Rijndijk gaan wonen.

Ik woonde in de straat met mijn ouders en broers Jan en Koos. Mijn broer Jan is vijf jaar geleden overleden, hij was toen 72.

Koos woont nog steeds in Leiden. Mijn man en ik hebben allebei in het onderwijs gewerkt, ik niet zo lang.

Wij hebben twee kinderen en 4 kleinkinderen. Mijn ouders zijn daar komen wonen in 1935 en hadden toen geloof ik het huis kunnen kopen voor 2000 gulden, maar dat deed je toen niet.

Ze huurden het toen voor 26,50 gulden per maand. Op nr. 6 woonde Mevr. van Wezel met haar kinderen Joop en Zus.

Haar man was voor de oorlog al omgekomen bij een ontploffing op de vuurwerkfabriek van Kat, vlak achter ons. Hij werkte daar. Bij haar in woonde mijnheer van Doorn, Hij werkte ook bij Kat.

Soms hielp mijn moeder bij hen thuis vuurwerk inpakken, gewoon in de huiskamer, dat zou nu toch ondenkbaar zijn.

Als er wel eens een vliegtuig door de geluidsbarrière heen vloog, wat toen regelmatig gebeurde, schrok mijn moeder enorm. Het zou toch niet weer bij Kat zijn.

Op nr. 10 woonden mijnheer en mevrouw Duk. Zij hadden geen kinderen.

Later is mevrouw Duk aan de overkant gaan wonen en is er geruild met de familie v.d.Berg, als ik het goed heb.

Daarna heeft ook Adri v.d.Berg met zijn gezin er gewoond.

In de zomervakantie gingen wij naar een huisje van de Leidsche Duinwater Maatschappij.

Mijn vader werkte daar.

Er reed dan een grote groene bus van de maatschappij de straat in om ons op te halen en weg te brengen. Dat zal best een belevenis geweest

zijn, zeker vlak na de oorlog.

Zoveel mensen gingen toen nog niet op vakantie.

Mijn moeder nam haar hele huishouden mee in die bus, tot vloerkleden aan toe. We gingen niet ver, eerst naar Wassenaar of Katwijk, later nog naar andere huisjes.

Zoals veel mensen hadden wij ook kippen in de tuin en soms een konijn. Soms verdween er dan een kip en ik geloof ook wel het konijn, en mijnheer van Doorn hielp

Drie oktober. Corrie met haar ouders op weg naar het feest ter hoogte van de Raamstraat

mijn vader daar dan bij. Wat er mee gebeurde laat zich raden.

Dan nog wat gezamenlijk herinneringen:

De koeien die soms in de straat liepen, ik herinner mij er op een ochtend vroeg een bij de familie Punselie in de tuin.

Twee auto's in de straat, van mijnheer de Graaf en mijnheer Antonie.

Mijn vader had een fiets van verschillende onderdelen voor mij in elkaar geknutseld, en met het oefenen op die fiets knalde ik op die auto van mijnheer de Graaf. Het liep goed af.

Corrie, Koos en mw. Cornelisse in de tuin bij het konijnenhok.

Het televisie kijken bij de burens, ik herinner me bij mevrouw van Wezel en bij mevrouw Prins. Daar stonden we net zo lang voor het raam tot we er in mochten.

Alle leveranciers aan de deur en winkels om de hoek. Wij spaarden daar voor foto's van Romy Schneider en Karl Heinz Böhm in de Sissi films. Heel veel schriften had ik er mee vol. Laatst is Karl Heinz Böhm overleden en moest ik er aan denken. Leuke herinneringen dus en een leuke jeugd met veel buitenspelen. Het zou leuk zijn jullie te ontmoeten en nog eens door de straat te lopen, dus tot ziens misschien op de reünie.

Corrie Selier-Cornelisse JL8

Jan Lievensstraat nr. 2 t/m 8

Een plaatje dat je eigenlijk zo snel mogelijk zou willen vergeten. De originele uitbouw van de eerste verdieping van een huis in de JL. Een foto van wel wat jaartjes geleden. De foto is genomen vanuit de poort van Hemerik. Heeft dit achterstallig onderhoud te maken met vroegere plannen om de hele wijk maar plat te gooien en vervolgens nieuwbouw te plegen?? Gelukkig zijn die plannen inmiddels in de prullenbak beland.

Iets verder nog de poort van Hemerik ingelopen kijken we naar de achtergevels van de Vaart. Links de achterkant van de groentezaak van Hemerik met bovenwoning. Rechts daarvan de poort. Het stenen gebouwtje links zou de voormalige pottenbakkerij kunnen zijn. En rechts van de poort de achtergevel van het huis van de familie Guldemon.

Van Nico Waasdorp deze mooie drie oktoberfoto gekregen met rechts Nellie Waasdorp samen met Beppie Mulder van de bloemenzaak op de Vaart. Hoe kan het anders met zo'n jurk! Annie, het oudere zusje van Beppie, houdt het tweetal van een afstandje in de gaten. Het is immer drie oktober. Foto is uit 1959 en genomen op de Mare tegenover de Hartbrugkerk.

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

De Reünie van dinsdag 2 september.

Een geslaagde bijeenkomst. Na ruim 40 jaar een bijzondere ontmoeting. Koos Goddijn (JL4) beet het spits af. Stil nagenietend van een bezoekje aan Leiden. Een voorafje. Wat weggedoken in een hoekje op het zonnige terras. Maar dat was niet voor lang. Al snel kwamen er velen van alle kanten en stroomde het terras vol. Nauwelijks tijd om de fiets neer te zetten. De één herkenbaar aan de sprankelende lach de ander aan zijn stem. Ja, en hadden we nog haar. Al was dat in de meeste gevallen grijs, heel veel grijs. Dat kan haast niet anders als je elkaar 40 jaar geleden voor het laatste hebt gezien. Paul, de barman had er een hard hoofd in. Kwamen die mensen nu voor een kopje koffie en bleven ze maar buiten wat staan kletsen? Of viel er nog wat te verdienen! Een waterval van verhalen stortte zich over de toen nog le-

2 september 2014

ge tafels. Voorzichtig kwamen de eerste glazen op tafel en waren we klaar voor de groepsfoto. Met dank aan Frans (JL34) werd de groep voor eeuwig vastgelegd. En daarna met zijn allen richting onze buurt. In een lange stoet trokken we over de Vaart. Langs slagerij van der Meij. Wel even oppassen bij het oversteken want er is wel wat veran-

derd in het verkeer. Langs Warring, de eierboer, en van der Wiel de fietsenmaker richting Raamstraat. Even weer los van de stoeprand en je werd niet getikt. Enkelen konden het niet laten en trokken direct richting Hansestraat en Pasteurstraat. Met kinderen van Mulder langs het gapende gat waar vroeger de orchideeën bloeiden. Een bijna niet terug te vinden bakkerij Verhoeven. Wasserij van der Loo met

zijn beroemde bovenbuurman. De enorme nieuwbouw waar eens het bos van Verster was. Het gemis van het Witte Huis en van de rokertjes van Rijnardus. Een bijna ongerepte Vaartkade aan de overkant. Onder de Willem de Zwijgerlaan door en het tunneltje uitlopend lagen ze daar. Vijf straten en aan het einde een geamputeerde Vaart. Een traan in de ogen van Ilse? Het moment dat de groep zich splitste. Spontaan was het commentaar bij de aanblik van zijn of haar woning. De BK en LvL werden haastig bekeken. Op de Vaart, JL en FvM kwamen de huidige bewoners spontaan naar buiten. Iedereen met zijn eigen verhaal. De fam. Los (JL19) had die middag bij toeval bezoek van kinderen van der Meij (JL16). Gelijk maar even lid gemaakt van de club. En dan weer langs de

Vaart terug naar café Re-Spons, naar het bier. Aan de overkant van de Vaart huizen die vochten tegen het verval. Lelijke graffiti kondigen de sloophamer aan van het laatste stukje oorspronkelijke Maredijk. De plannen zijn klaar. Luxe moderne appartementen worden het nieuwe uitzicht voor de huidige vaartbewoners. We keerden terug. Terug naar de basis. Café Re-Spons. Paul kreeg het steeds meer naar zijn zin. Het was niet bij een paar koppen koffie gebleven.

Het was een bijzondere en zeer geslaagde middag om elkaar in onze oude buurt weer eens te zien. En nu maar hopen dat de verhalen van die middag ook ons zullen bereiken want daar kunnen we nog wel heel wat buurtkranten mee vullen.

Ilse en Hans .

Voorste rij vlnr. Corrie Cornelisse, Mieke van Strien, Hans van Ulden, Ali Lorist, Trudy Evers, Annie de Jong, Ria Waasdorp, Ilse Franke, Corry Franke, Ria Lovink, Marianne Melman, Nel Waasdorp, Bep Mulder.

Middelste rij vlnr. Anneke Hogeboom, Aad van Beek, Marja Kramer, Mieke van der Berg, Mieke Waasdorp, Ria vd Born, ?, Hans van Duijvenbode, Joke Lovink, ?, ?, Adrie Mulder.

Achterste rij vlnr. Arie van der Kraan, Koos Goddijn, Ben Cozijn, ?, Wim van Ulden, Ed van Strien, Gé Lovink, Ingrid van Strien, ?, Everard Waasdorp, ?, ?, Peter Melman, Bram de Vriend.

Niet op de foto: Peter Hop, Henk Noppen, Thea Goddijn, Frans Prins, Hans Guldemon, Ton Prins, Rineke Guldemon, Sina Erades, Gerrit Lorist, Frans van Ulden (maker van de foto)

Het is ons helaas niet gelukt alle namen te achterhalen, volgend jaar beter?

Mieke van der Berg JL10

Koos Goddijn JL4

Voordeur JL 19 in de
originele kleuren

Ton Prins JL3

Bram Ouwerkerk JL1

Peter de Groot DV

Ben Cozijn JL20

Bram de Vriend JL25

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

We hebben veel leuke reacties binnengekregen naar aanleiding van onze reünie-krant van september. Men heeft het zeer gewaardeerd dat wij, Ilse en ik, jullie bij elkaar hebben gehaald. En we hebben al weer de nodige verhalen en toezeggingen binnen waaronder het verhaal van de afschuwelijke gebeurtenis met Robbie Melman bijvoorbeeld. Gerrard Klerk uit de FvM en Fred Devilee hebben een bijdrage geleverd. In dit nummer de familie Hemerik met een prachtige familiefoto. Heel herkenbaar. Lucas, alsof ik hem gisteren nog heb gezien. Een voor de buurt bekende familie. Dat is wat minder met Marinus. Maar hij hoort er ook bij. Kortom lees de verhalen er maar op na.

Groeten van Ilse en Hans en veel plezier met de krant.

Reageren???

Mail naar :

hansvanulden@gmail.com

Marinus Punselie JL14

Niet iedereen zal in één oogopslag bovenstaande, recht in de lens kijkende figuur herkennen. Hij is geboren en getogen in de Jan Lievensstraat en woonde op nr.14 vanaf het begin jaren dertig tot begin zeventig. Hij was de kleinzoon van een dominee en in het gezin enig kind. Zijn naam is Marinus Punselie. Mijn broers Wim en Frans kwamen hem bij toeval te-

gen tijdens de open monumenten dagen op 14 september j.l.. We zagen hem in het gebouw van de gasfabriek waar een tentoonstelling was ingericht over de fabrieken die bij de gasproductie waren betrokken. Marinus was op het einde van zijn loopbaan bij de Leidsche Apparaten Fabriek nog overgestapt naar Ergon Electric. Hij stond op het punt om met pensioen te gaan. Voor

mijn gevoel was hij nog geen haar veranderd in die 30 jaar dat ik hem niet gezien had. Marinus is van 1943. Het verhaal wil dat zijn grootvader al heel vroeg in het bezit was van een auto. Een dominee in een auto was begin jaren vijftig een gewild onderwerp voor straatroddel. De opa van Marinus probeerde dat te voorkomen door de raampjes van zijn auto aan de binnenkant af te plakken met zonwerende folie. Dan kon je van buiten af moeilijker zien wie er achter het stuur zat. De vader van Marinus heette Dirk en was getrouwd met een zekere Monna. Dirk was in de JL een bekend figuur. Niet in de laatste plaats door zijn

merkwaardige tred. Tijdens het lopen schudde zijn lichaam naar links en naar rechts. Marinus heeft dat in mindere mate van zijn vader overgenomen. Dirk is op 27 mei 1969 geheel onverwachts overleden. Kort daarvoor had hij zich, de zoon van een dominee, laten bekeren tot de Rooms Katholieke Kerk. Dirk is op de R.K. begraafplaats de Zijlpoort begraven. Marinus is vernoemd naar zijn opa, Marinus Johannes Punselie, een zeer gewaardeerde predikant van de Leidse Hervormde Gemeente. De opa van Marinus jr. is 93 jaar geworden en was Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Om in stijl af te sluiten. "Onze Lieve Heer heeft rare kostgangers".

De volgende oud - buurtgenoten hebben zich aangemeld:

Irene Hemerik DV

Ineke Klerk FvM

Carla Melman DV

Peter van Zonneveld JL

Eugène van Noort JL

Gerard Klerk FvM

Joke Klerk F vM

Paul Raaphorst DV

Louise Hemerik DV

Monique Melman DV

***B**egin jaren 50. Tonnie Erades uit de Jan Lievensstraat 27 achterover leunend tegen een muurtje. Welk muurtje? Het staat er nog steeds!*

De familie Hemerik DV 14

De familie Hemerik bestond uit vader , moeder en 10 kinderen. Zij begonnen een groentewinkel aan de Vaart waar later melkboer van der Born een melkzaak is begonnen. In de winkel op DV14 zat eerst een manufacturenwinkel van mw. Prins uit de JL3. Zij is na een aantal jaren hiermee gestopt omdat het niet te combineren was met de zorg van een toenemend aantal kinderen.

De foto hierboven is genomen ter gelegenheid van het huwelijk van de oudste dochter Jo met Sjaak Lens. Zij zijn later in de BK gaan wonen op nr.10. Net als de oudste zoon Dirk die woonde op nr. 2.

De mannen uit het gezin zijn allen overle-

den. De vader is op 55 jarige leeftijd aan de gevolgen van Astma overleden. Lucas is in 2001 overleden op 72 jaar oud en Dirk is 65 jaar geworden. Dirk heeft eerst gewerkt op een kalksteenfabriek en werd later broodbezorger bij de LBF. Bram de jongste zoon was vrachtwagenchauffeur bij een koekfabriek en is maar 65 jaar geworden.

De dames zijn nog allen onder ons. Alleen Moeder Hemerik is op 68 jarige leeftijd overleden aan een hersenbloeding. De familie heeft eerste gewoond in het "huis" achter de winkel. Dat werd gelet op het kindertal al snel te krap en later kon het hele huis bewoond worden. De laatsten die de winkel hebben bemand waren Lucas en Sjaan. Zij hadden geen kinderen. Lucas ventte met

paard en wagen groente uit onder meer in Oegstgeest en Sjaan deed de winkel met groenten maar ook snoep, heel veel snoep waaronder drop, zwart op wit, stroopstaven. Het paard van Lucas had haar vaste rustplaats op het kleine landje. Op het terrein van Hemerik bevond zich heel vroeger ook nog een klein snoepfabriekje. Later is daar een pottenbakkerij ingekomen.

Het pand van Hemerik is op wonderbaarlijke wijze aan een ramp ontsnapt. Tijdens de eerste oliecrises hadden de naaste benedenburen een hoeveelheid benzine ingeslagen voor onder meer de boot. De oorzaak

van de brand is nooit vast komen te staan. Het gebeurde op oudejaarsavond in 1973. De familie Hemerik kon al snel weer de woning betrekken. Het pand waar de familie Waasdorp in woonde toen de brand uitbrak brandde volledig uit is later herbouwd en is later in een wat merkwaardige stijl herbouwd.

Op de foto hieronder alle dames Hemerik op een rij in de tuin van Louise FvM2.

Vlnr.: Jo, Saar, Jannie, Irene, Riek, Annie en Louise.

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Van de redactie

Dit keer ruim aandacht voor Fred Devilee. Eén van de zonen van kruidenier Wim Devilee van de Vaart 57d. Fred is in de zomer van 1961 op 16 jarige leeftijd er op uitgetrokken samen met zijn vrienden Herman Chouffour, Fred Kriek en zijn broer Rob. Het werd kamperen in Noordwijkerhout. Even weg van de controlerende blikken van pa en ma. In die tijd en op die leeftijd een ware verademing. Het resultaat nauwkeurig vastgelegd in een plakboek. In deze en de volgende krant daarvan een weergave.

Fred aan de start van een carrière als goochelaar. Als ik me niet vergis is hij na het behalen van het onderwijzersdiploma aan de Pedagogische Academie uiteindelijk het onderwijs ingegaan. Ook in deze krant ruim aandacht voor de familiefoto. Opa en oma en de kinderen en liefst ook nog met de kleinkinderen.

En in deze krant natuurlijk weer de "gewone" dingen uit de buurt.

Verhalen, verhalen en nog eens verhalen. Blijf ze sturen want ze zijn voor ons, en voor onze lezers, goud waard!

Veel plezier met de krant!

Ilse & Hans

Een mooi beeld uit de jaren vijftig. Jan Lievensstraat 1 en 3. Mevrouw Prins waakt over de kostbaarheden die voor het raam staan. Links een Berini M21. Voor de kenners met smalle tank, twee kettingen. Je kon er ook mee fietsen. Geen versnelling alleen een koppeling. Snelheid heel hard maar dan moest je wel geduld hebben. Rechts een Puch met uitlaat ipv een potje. Twee zweefzadels. Had wel geforceerde luchtkoeling. Twee of drie versnellingen. Geel plaatje om onderscheid te maken met een

motor. Geen rijbewijs nodig maar je moest destijds tenminste 14 jaar zijn. Twee brommers met een cilinderinhoud van 49,9 cm³ en met een totaal verschillende uitstraling. Was de Berini gewoon bedoeld om je te verplaatsen. De Puch, en later de evenknie de Tomos, waren gemaakt om mee te pronken. Veel accessoires. Sommige waren helemaal verchroomd en voorzien van een voetversnelling. Wel allebei met een plaatje voor de W.A. verzekering op het achterspatbord. Twee belevingen. Twee werelden !

Fred Devilee DV 57d

Vraag: "Fred hoe is het gegaan met je goochel-loopbaan?"

Je informeerde naar de bezigheden van Fred Devilee op goochel-gebied. Op feestjes en verjaardagspartijtjes heeft Fred weleens voor enig vermaak gezorgd in de buurt.

Door middel van het draaien van dia-rolletjes: verhaaltjes met plaatjes zou je kunnen zeggen, door het spelen in een poppenkast en warempel door het vertonen van enkele goocheltrucks.

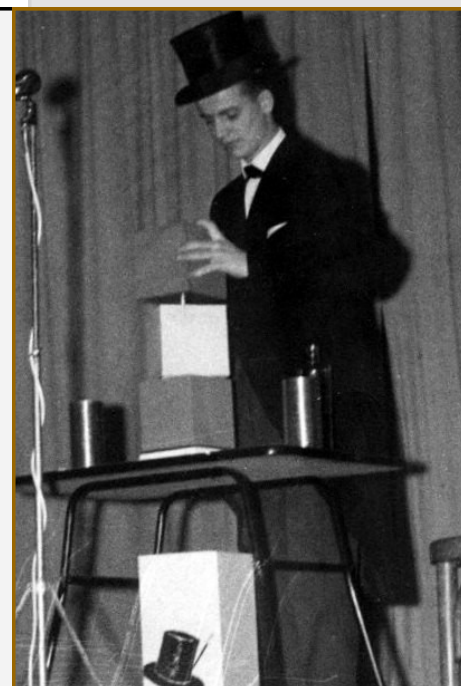
Het was uiteraard spectaculair.

Sommige trucks lukten niet helemaal, maar dat was nou net het speciale effect.

Uiteindelijk resulteerde het in een optreden in het Antoniusclubhuis bij een jubileum van de Titus Brandsma ULO.

Dit was tevens het hoogtepunt van Fred's goochelloopbaan. Hiervan is de bijgaande foto.

Verder gaat het goed met Fred.

Fred Devilee (DV57d) vertelt:

De jongens van de FvM hielden ervan regelmatig een balletje te trappen. In die tijd met weinig auto's ging dat nog wel aan het eind van de straat. Daar stond een hek met daarachter een weiland waar regelmatig de koeien stonden te loeien. Vaak werden we weggestuurd, want er kon een ruit kapot geknald worden. We moesten maar het weiland gebruiken. Maar die koeien lieten ook wat vallen en als je met je schoen in zo'n flats terecht kwam had je weer gedonder thuis en je schoen rook niet naar lelietjes van dalen. Dan maar naar het kleine landje op het eind van de (korte) GM. Maar dat landje had weer vele hobbels en gaten. Je kon naar dat kleine landje via de poort tussen Hogeboom (FvM) en v.d. Born. Op het eind een beetje tussen de struiken door frummelen. We hadden twee achterommetjes: aan de overkant van de FM, achter Devilee om en langs Guldenmond en de groenteman Hemerik. Die poort liep dood bij de familie Hekking. Die poorten werden bij allerlei straatspelen gebruikt. We speelden ook o.a. "buskruid". Aan het eind van de straat werd een bal weggeschoten. Diegene die "m was" moest die bal ophalen en achter-

uitlopend weer naar het hek lopen en dan vanaf die plek de anderen opzoeken. Maar als iemand die nog niet afgebuut was de bal weer een knal kon geven, was iedereen weer vrij en begon het hele spel opnieuw. Zo kropen we door de poorten en via de portieken weer stiekem terug naar de buutplaats.

Toen het grote land werd opgespoten voor de aanleg van de Goenoordhal hebben we op dat terrein ook hutten gegraven. Voor de Kerstvakantie waren dat heftige burchten. Eenmaal Kerst voorbij werden de gebruikte kerstbomen opgehaald om bij die burcht later opgestookt te kunnen worden. Maar ja er waren andere buurten die ook kerstbomen wilden hebben om bij hen te kunnen verbranden. Het werd weleens hevige ruzie als "die van de Hanzestraat onze bomen kwamen jatten".

En zo kwam het ook een keer dat er een clubje van de FvM ging kamperen bij boer de Wit in Noordwijkerhout. Dat was 13-26 aug. 1960. Op de foto's zie je Herman Chouffour (GM), Ewald Hekking (FvM). Rob en Fred Devilee (V) en Fred Kriek (FvM). Dat waren nog eens echte cowboys: op de fiets naar Noordwijkerhout en een heuse golfpartij. Stoere binken! Op de volgende blz een fotoverslag van het kamperen.

Heeloo '64
16j

Vakantie

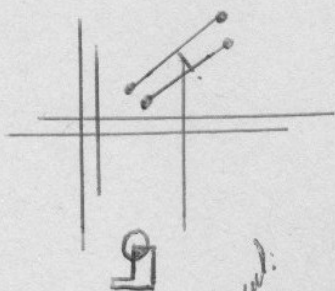
Noordwykerhout

1960

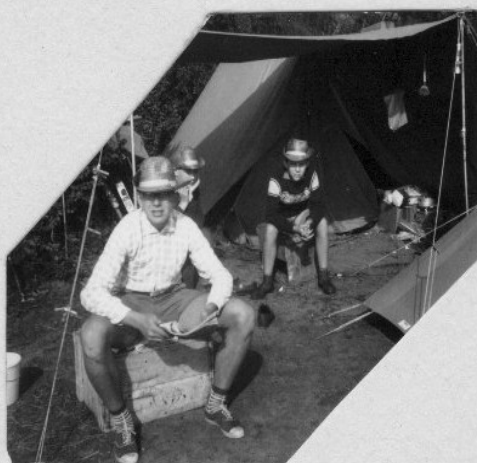
c'est moi
devant la tente

Fred Friesen
Herman Chouffeur
aan 't houwen

Robinson's kleedruel:
Linnen kleedruel
heeft isen

Rob (zit te lezen) Fred Kr
en Herman

Herman
Chouffeur

Huiswaarts na een bezoek aan het 3-oktoberveld begin jaren '50 ?

De familie van Zonneveld (JL2).

In het begin van de jaren 50 woonde de familie van Zonneveld in de JL op nr. 2. Op de foto vlnr. Jan Zonneveld met zijn vrouw, mw. van Zonneveld-Goddijn. Links leunend op de kinderwagen Hans en in de wagen Linda. Lurkend aan een ijsje tussen opa en oma in Peter. De familie heeft niet lang ingewoond bij opa en oma en is later na 1970 verhuisd uit Leiden naar Amstelveen. Hans heeft na zijn HBS tijd op Bonaventura een jaartje sportacademie gedaan en daarna gekozen voor de studie psychologie. Hij woont en werkt in Amsterdam. Peter is na zijn bona tijd Nederlands gaan studeren en was tot september 2013 verbonden als docent Letterkunde aan de Universiteit van Leiden. Oma van Zonneveld is vroeg overleden op 64 jarige leeftijd op 2 juni 1960. Opa Zonneveld is op JL2 blijven wonen samen met zijn dochter Ans die getrouwd was met Jan Diks. Opa Zonneveld is 95 jaar geworden en op 22 april 1989 overleden.

Van Frans Prins (JL3) een foto gekregen van, zoals hij dat zelf noemt, "de Ouwerkerkjes". We hebben het dan over JL1. Oma en Opa met de kinderen van rechts naar links: de vader en moeder van Frans Prins (JL3), oma Toon en tante To. Woonden in de FvM en Toon werkte bij de wasserij als stoker. Daarnaast tante Annie en oma Koos woonden in de Hansenstraat en oma Henk en tante Greet. Zittend schuin achter oma tante Alie en die woonde op de bovenverdieping van JL 1.

DE VAART EN ZIJN ZIJSTRATEN

Kerstmis 1957. De Nachtmis in de Hartebrug aan de Haarlemmerstraat. Een spektakel waar je als toeschouwer of als parochiaan vroeg bij moest zijn. Vol is vol. Om 22.30 uur te voet naar de kerk. Voor een jongetje van 10 jaar al een hele belevenis. Aarde donker en geen mens te zien op de Vaart. Beetje vroeg want dan kon je een enigszins passende toog uitzoeken. Je was misdienaar en je ging dienen in de nachtmis. Je kende je rol want je had daarvoor al verschillende keren na schooltijd geoefend in de kerk. Om klokslag 00.00 uur begon het spektakel. Ordecommissarissen gaven te laat komers nog een laatste plekje in de kerk. De rest stond achterin. In optocht achter de pastoor aan het altaar op. Met minimaal twaalf misdienaars en acolieten. En dan maar hopen dat er tijdens de nachtmis niemand zou omvallen van de slaap. Bij half drie was het afgelopen en liep je rillend van de slaap met mede vaartbewoners richting huis. Met collectant Koelewijn en een delegatie van de familie de Vriend die deel uitmaakte van het koor. Slaapdronken vond je de weg weer naar huis. Best wel spannend. Even met de familie aanschuiven aan het nachtontbijt. Met muzikale ondersteuning van één van de drie kerstplaten die we hadden. Meestal waren het de Wiener Sängerknaben of Bach's Jesu, Joy of Man's Desiring. Heel mooi allemaal maar om drie uur 's nachts zat je als 10 jarige er wel doorheen en was je blij dat je voor drieën je bed kon inkruipen. Het Goddelijk kind was geboren. Wij wensen jullie allemaal een goed uiteinde en een gelukkig en gezond 2015.

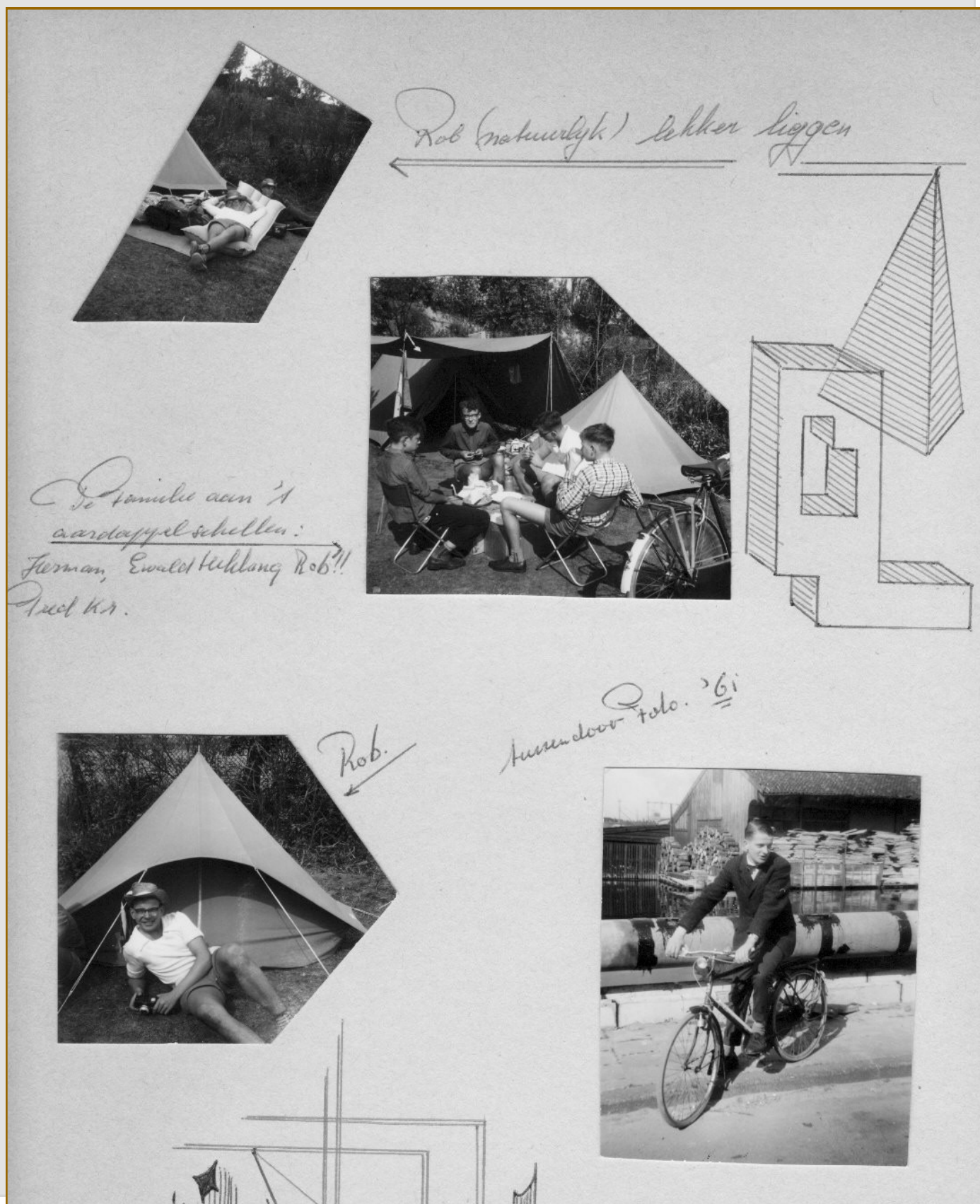
Ilse & Hans

Marianne Melman over deze foto

Hallo Hans,

Deze foto is gemaakt in de buurt van de Langevelder Slag bij Noordwijkerhout, gewoon een wandeling op de zondagmiddag. Wanneer die gemaakt is weet ik niet precies. Monique is de baby in de kinderwagen en die is in oktober 1959 geboren, dus het kan in de winter van 1959/1960 geweest zijn. Van boven links naar rechts; mijn persoontje (vreselijke foto) meneer v. Duyvenbode, mijn moeder, mevr. v. Duyvenbode en mevr. Segaar. Onderste rij vlnr: John, Peter, Ton v.d.Born, meneer Segaar met zijn kinderen? Helemaal rechts onder mijn broertje Rob.

Hierboven nog een pagina uit het fotoalbum van Fred Devilee DV 57D. Je ziet erop foto's van een vakantie die een groep uit onze buurt heeft gehouden in 1960. Herkenbaar zijn Fred Kriek FM, Herman Chouffour GM, Rob en Fred Devilee, Ewald Hekking FM. Ze waren toen bij boer De Wit in Noordwijkerhout en waren toen blijkbaar in een cowboyroes.

Reageren???

Mail naar :
hansvanulden@gmail.com

Het verhaal van Gerard Klerk (17 September 1949)

Op nr 27a van de Frans van Mierisstraat woonden we boven de familie Kriek op 27. We woonden daar met mijn (oudere) zusters Ineke en Joke.

Joke woont in Oegstgeest en Ineke in Dordrecht. Ze zullen later ook reageren en inschrijven. Mijn vroegste herinnering is dat ik altijd wel iets veroorzaakte, mogelijk omdat ik nooit ergens bang van was. Ik zat op de Montessorischool op de singel, een vrije school waar je zelf veel mocht uitmaken.

Ik had nieuwe schoenen gekregen en zoals toen gewoon was, iets te ruim.

Op een ochtend liep ik lang de Vaart naar school en ter hoogte van de bloemenzaak trapte ik een steentje in het water. Natuurlijk, je begrijpt het al mijn schoen ging mee het water in.

Hij kwam terecht aan de overkant van de vaart en ik zag hem onder water gaan.

Ik was nooit erg geschrokken en liep op 1 schoen naar school. De leraar vroeg aan mij waar mijn schoen was gebleven en ik vertelde hem dat mijn ouders niet genoeg geld hadden voor twee schoenen. Ik denk dat ik toen de hoek in moest of i.d..

Na school weer naar huis over de vaart en dacht dan altijd, mijn moeder zal wel een half ons vleeswaren hebben gehaald bij Devilee. Mijn moeder was reeds geïnformeerd door de schoolmeester over mijn schoen en dus was er straf. Ik kreeg geen vleeswaren op mijn brood alleen boter.

Mijn vader was echter veel strenger en ik moest een week thuis blijven na school.

Ik kan mij ook nog herinneren dat ik aan de Vaart aan het spelen was met een stokje en in het water viel.

Moest toen wel heel jong geweest zijn want ik

kon niet zwemmen. Ik zonk naar de bodem en hield mijn stokje naar boven. Na een eeuwigheid (dacht ik) werd ik opgehesen aan het stokje op de kant. In mijn beleving was het Arie van Duijvenbode die dit heeft gedaan. Alsnog bedankt voor het redden van mijn leventje.

De fiets was altijd voor de familie Klerk het belangrijkste. Zondags gingen we vaak naar Duinrel met spiritusbrander om thee te zetten en te picknicken. Als we op vakantie gingen waren er 3 delen van tenten en werden verdeeld over de fietsen. We reden soms 120 km per dag om te kunnen kamperen. Soms is er iets blijven hangen want ik fiets nog heel veel.

Op woensdagmiddag gingen we naar de overkant naar de fam. Degen of Hartevelt om televisie te kijken. Ze waren de eerste die er een hadden gekocht en we betaalden daarvoor 5 cent om te kijken.

"Morgen gebeurt het" was toen een stuk die op woensdag draaide.

Een jaar later had mijn vader zelf een tv gebouwd en dat was luxe in die tijd.

We haalde met elkaar altijd wel iets uit. In het gedeelte waar ik woonde was een stoepje voor de deur waar je gemakkelijk op kon zitten. En aan de overkant van ons huis woonde een kolenboer.

(naast Redel). Deze liep een keer met stokken en wilde de vuilnisbak binnen halen. Door de wind ging de deur achter hem dicht en hij kon er niet meer in. Hij ging omlopen over het weiland naar de achterkant van zijn woning. Ik had een loper en opende toen zijn deur en heb de vuilnisbak binnen gezet.

Toen hij weer in de deuropening verscheen was hij niet blij maar ons achterna gaan was geen optie. In een van de verhalen las ik dat de bocht in de Vaart gevaarlijk was, iets wat ik en mijn toenmalige vriend Frans Prins wel weten. Ik kwam met de brommer en Frans achterop uit de Groenordstraat rijden. Een auto die in de bocht passeerde reed op mijn weghelft. Het was onvermijdelijk dat er een botsing volgde en Frans over mijn hoofd op straat belandde. Ikzelf heb er niets meer van meegeemaakt want ik was bewusteloos en kwam pas in het ziekenhuis bij.

Frans mocht ik niet zien. Hij lag ook in het ziekenhuis, ik voel me nog steeds schuldig voor de schade die ik toen gemaakt heb aan hem. Dat komt hoofdzakelijk omdat iedereen die ik zag vertelde hoe dom ik was, alhoewel ik niets fout had gedaan. De politie vertelde later dat de auto fout was maar niet vervolgd werd omdat hij van het "kamp" kwam.

Toen wij wat ouder werden, Hans van Duijvenbode,

Fred Kriek, Kees Arbouw, etc. , hebben we een tijd gehad dat we gingen schieten met pluimpjespistolen, we deden er dan diabolos in want die waren bot. We schoten op elkaar wat dan een blauwe plek gaf. We liepen 's avonds over het Katzelaantje en schoten alle lantaarnlampen er uit. Dhr. Bol had het echter gezien en waarschuwde de politie. Deze kwam thuis en we kregen een boete van ongeveer 7 gulden. Voor die tijd heel veel geld. Daarna is ook die tijd weer overgegaan.

3x In de week ging ik zwemmen in de Overdekte en daarna een patatje eten bij de Drie Vissers. Dikke patat waar ik nog steeds dol op ben.

BH en hoge hakken. Voor mij was ze het toonbeeld voor de toekomst. Zo moesten mijn meiden er uit zien en niet anders. Helaas heb ik Fred en Lenie nooit meer gezien maar zie Lenie wel op de lijst staan van abonnees van dit blad. Maar dat geldt ook voor Marja Kramer, en vele anderen.

In het steegje achter Devilee stond ik een keer te zoenen met Ans Knul. Volgens mij woonde ze in bij de Fam Knul, en was ze teruggekomen uit Australie o.i.d. Ze was een stukje ouder dan ik, (drie of vier jaar is een groot stuk) en als veertienjarige was het volgens mijn ouders niet zo verstandig van mij om te zoenen. Kreeg weer week straf, binnenblijven. (wat is de wereld toch veranderd)

Mijn huidige vrouw Ineke Klerk-Ouwerkerk heb ik op zestienjarige leeftijd leren kennen, twee jaar daarna zijn we getrouwd, voordat ik in dienst ging. Dat bracht meer geld op en verder had ik er niet over nagedacht. We sliepen na overleg met de schoonouders in de achterste slaapkamer in de Frans van Mierisstraat. We wonen reeds 27 jaar in de Stevenshof, en gaan daar niet meer weg. Ik heb een dochter van 42 jaar en een zoon van

40 jaar en drie kleinkinderen.

In September dit jaar ben ik gepensioneerd na 49 jaar werken. De langste tijd ben ik vertegenwoordiger geweest voor een leverancier van garage inrichtingen. Nu mag alles i.p.v. van moeten.

Ik zou graag mensen uit die tijd terug willen zien, dus als er weer een reünie is dan ben ik er.

Maar je mag ook via mail reageren.

gerardklerk@casema.nl

Wish it, dream it, do it.

Ineke en Gerard Klerk

Fam. Klerk met Gerrard, Ineke, Joke en mw. Klerk

In de Jan Lievensstraat was een bakkerij leeggekomen en daar kwam een smederij van de Fam. van Ree. Frans Prins ging daar werken en later Hans van Duijvenbode. Ik ben daar ook naar toe gegaan om te vragen of ik mocht helpen, en dat mocht.

Woensdagmiddag en de Zaterdagen achter het hete vuur. Voor de kapsalon van Prins een wand gemaakt van bloemen, etc. Voor Philips krullen slaan voor lampen, en alles wat voorbij kwam.

Toen ik zelf ging werken als automonteur ben ik daar gestopt. Toen ik een aantal jaren geleden Frans Prins weer ontmoette vertelde hij dat alle mallen naar een smid in Leiden waren gegaan.

Omdat ik zelf als hobby sieraden, kunst en lampen maak van oud antiek bestek wilde ik wel de mallen gebruiken om mooie krullen te maken. Ik heb ze voor een deel terug kunnen halen en gebruik ze redelijk veel voor mijn kunst. Mijn bijnaam is de Bestekgek en heb sinds jaren een website. www.debestekgek.nl .

Als ik alle krantjes na lees krijg ik wel veel weemoed, vooral de meiden waar ik een beetje gek op was komen dan voorbij. Mijn buurmeisje Lenie Kriek die ouder en dus heel volwassen was. Ze droeg een puntige

Konden wij in het oktobernummer nog een heimelijk genomen foto afdrukken van oud buurtgenoot Marinus Punselie JL14, via de zoon van Anneke Cozijn kregen wij bericht dat Marinus onlangs op 74 jarige leeftijd is overleden.